

Pow. Łańcut

zwolniony od miarek i odsypów

Powiat łańcutki jako trzeci w województwie rzeszowskim po Leżajsku i Tarnobrzegu, wykonał w dniu 2 bm. 90 proc. rocznego planu skupu zboża i w związku z tym został zwolniony od miarek i odsypów.

NOWINY RZESZOWSKIE

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR

Nakład 53.618

Wyd. A¹

Cena 20 gr

Nr 237 (2276) — Rzeszów, czwartek 4 października 1956 r.

Z pobytu delegacji KC PZPR w Chińskiej Republice Ludowej

Na zdjęciu: I sekretarz KC PZPR Edward Ochab i członek Biura Politycznego KC PZPR — Franciszek Józwiak w Państwowych Zakładach Włókienniczych Nr 2.
Fot — CAF

Projekt ustawy o 5-letnim planie rozwoju gospodarki narodowej w latach 1956-1960

— uchwalony przez Radę Ministrów wpłynął do Sejmu PRL

I Podstawowe zadania planu 5-letniego

Jak już podawaliśmy, do Sejmu PRL wpłynął już projekt ustawy o 5-letnim planie rozwoju gospodarki narodowej w latach 1956-1960, uchwalony przez Radę Ministrów dnia 29 września br.

Projekt ten obejmuje 52 artykuły w 6 rozdziałach. Pierwszy rozdział projektu, traktujący o podstawowych zadaniach planu, podajemy poniżej:

„Polska Rzeczpospolita Ludowa w okresie planu sześcioletniego dokonała ogromnego kroku naprzód w rozwoju sił wytwórczych i socjalistycznym przekształceniu stosunków społecznych. Zmniejszył się znacznie dystans dzielący ją pod względem poziomu gospodarczego od najbardziej uzdymstwowanych krajów. Znacznie wzmocniły się siły obronne państwa.

Jednocześnie jednak w toku realizacji planu 6-letniego wystąpił szereg zahamowań i dysproporcji w rozwoju gospodarki narodowej, związanych zarówno z trudnościami obiektywnymi, jak i poważnymi błędami w polityce gospodarczej, co spowodowało, że zadania planu 6-letniego nie na wszystkich odcinkach zostały wykonane pomyślnie. Przed wszystkim nie zrealizowano w pełni jednego z podstawowych zadań planu 6-letniego — podniesienia poziomu życiowego ludności.

Na podstawie dotychczasowych osiągnięć społecznych i gospodarczych, wyciągając wnioski z uzyskanych doświadczeń i analizy popełnionych błędów, ustala się zadania nowego planu 5-letniego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na lata 1956 - 1960. Plan 5-letni stanowić powinien dalszy etap

budownictwa socjalizmu w naszym kraju, dalszy etap pracy nad przekształceniem Polski w kraj wszechstronnie rozwiniętej gospodarki i wysokiej kultury. Za podstawowe zadanie planu pięcioletniego należy uznać zapewnienie, w oparciu o dalszy wszechstronny rozwój produkcji — maksymalnie możliwej w obecnych warunkach poprawy stopy życiowej ludności.

Wzrost przeciętnej płacy realnej robotników i pracowników umysłowych oraz wzrost przeciętnych dochodów realnych jednej osoby ludności rolniczej powinien być nie mniejszy niż o 30 proc. Temu zadaniu powinny być podporządkowane wszystkie proporcje planu, zwłaszcza zaś proporcje podziału dochodu narodowego. W celu pomyślnej realizacji tego zadania należy dążyć do wykorzystania wszystkich możliwości wzrostu produkcji oraz jej odpowiedniego, ekonomicznego użytkowania — należy wydać nieustępliwą walkę marnotrawstwu i brakorobstwu oraz w sposób najbardziej racjonalny dysponować zasobami finansowymi i materialnymi. Niezbędne jest również umiejętne i jak najszerze wykorzystanie efektów płynących z współpracy z krajami obozu socjalizmu oraz rozwoju stosunków gospodarczych z innymi krajami.

Realizacja podstawowego zadania planu wymaga harmonijnego zespalania rozwoju socjalistycznych stosunków produkcji z poparciem dla indywidualnej gospodarki w rolnictwie.

ciąg dalszy na str. 3 i 4

Nowe uprawnienia dla dyrektorów

(Omówienie uchwały Rady Ministrów)

ROZSZERZENIE uprawnień dyrektorów centralnych zarządów przemysłu, które ustaliła ostatnio uchwała Rady Ministrów, idzie głównie w kierunku utworzenia z CZP jednostek kierowniczych o dużym zakresie samodzielności w szeregach. Poprzednio w wielu przypadkach dyrektorzy CZ ze względów czysto praktycznych wykraczali poza przyznane im uprawnienia w zakresie zarządzania podległymi przedsiębiorstwami, uchwała idąc za potrzebami życia wprowadza właściwe przepisy.

Uchwała przyznaje dyrektorom CZ poważne uprawnienia w zakresie planowania.

Zwiększa się także uprawnienia dotyczące ustalania cen.

Od spraw produkcji nie może na oddzielić polityki kadrowej i dlatego dyrektorzy CZP według ich nowych uprawnień będą mogli powoływać i odwoływać dyrektorów, ich zastępców i głównych księgowych w przedsiębiorstwach z wyjątkiem tylko tych zakładów, które zastrzegają sobie ministrowie. Ważne jest też nowe uregulowanie zatrudnienia absolwentów wyższych uczelni, którzy pracują na mocy nakazów pracy. Dotychczas nie mogli oni zwolnić się z pracy, ani nie można było im pracy wymówić. Uchwała ustala, że dyrektorom CZ będzie przy służyło prawo zwalniania pracowników z nakazami pracy na ich prośbę oraz w razie niewywiązywania się ich z obowiązków.

Przepisy dotyczące organizacji pracy w samym CZP uprawniają dyrektora do dowolnego gospodarowania etatami w granicach zatwierdzonego funduszu płac.

Dyrektorzy CZP otrzymują także uprawnienia zatwierdzania założeń nowych konstrukcji i technologii oraz wzorów i wyrobów, a także decydowania o wszelkich sprawach dotyczących racjonalizacji i wynalazczości.

Posiedzenia sejmowych komisji

BIURO Sejmu zawiadamia, że posiedzenia sejmowych komisji odbędzie się w salach Domu Posejskiego przy ul. Wileńskiej nr 4 wg następującego planu:

W piątek

dnia 5 października br. o godz. 12 Komisja Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej.

W sobotę

dnia 6 października br. o godz. 10 Komisja Administracji i Wymiaru Sprawiedliwości.

Elektrownia Stalowa Wola przygotowuje się do sezonu jesienno-zimowego

(e) W Elektrowni Stalowa Wola w całej pełni trwają prace nad zabezpieczeniem ciągłego dopływu energii elektrycznej w czasie zbliżającego się szczytu jesienno-zimowego. Wyremontowano już podstawowe urządzenia produkcyjne, z wyjątkiem jednego kotła, którego ostateczne wykonanie przewiduje się na dzień 15 października. Wykonano także remonty wszystkich urządzeń pomocniczych.

Elektrownia, jest już zaopatrzona na okres jesienno-zimowy w dostateczną ilość paliwa.

Kierownictwo zakładu napotyka jednak na trudności w nabyciu niektórych części wymiennych i urządzeń, gdyż zamówienia na te części, nie zostały jeszcze zrealizowane przez zakłady produkujące je.

Trwają również prace przy oczyszczaniu osadnika nad Sa-nem, aby w okresie zimowym utrzymać normalny dopływ wody.

Na dzień 15 listopada, wszystkie prace zabezpieczające sprawność działalności elektrowni w okresie jesienno-zimowym, zostaną zakończone.

Otwarcie wystawy dzieł sztuki przekazanych przez rząd ZSRR

2 bm. w Muzeum Narodowym w Warszawie odbyło się uroczyste otwarcie wystawy dzieł sztuki uratowanych przez Armię Radziecką i przekazanych narodowi polskiemu przez rząd ZSRR. Uroczystość ta połączona została z inauguracją Międzynarodowego Tygodnia Muzealnego w Warszawie.

Po podpisaniu przez min. Kuryluka i wiceministra Lebediewa aktu o przekazaniu dzieł sztuki, obaj sygnatariusze wygłosili krótkie przemówienia podkreślając doniosłe znaczenie tego aktu dla polskiej kultury i dalszego zacieśniania przyjaźni polsko-radzieckiej.

Otwarcia wystawy dokonał min. Kuryluk.

Zgon A. Polewki

W NOCY z 1 na 2 bm. zmarł nagle w Krakowie w wieku 53 lat znany pisarz i publicysta, poseł na Sejm PRL Adam Polewka.

Pogrzeb odbędzie się 4 bm. na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki przyjął w dniu 2 bm. na audiencji ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Szwecji w Polsce Gunnara de Reuterskiölda, który złożył swe listy uwierzytelniające.

Marszałek Sejmu PRL Jan Dembowski, wydal 2 bm. przyjęcie w gmachu Sejmu na cześć przyjeżdżającej w Polsce delegacji włosko-polskiej sekcji włoskiej grupy Unii Miedzyparlamentarnej.

Dnia 3 bm. zakończyła się w Cielochocinku 3-dniowa konferencja Towarzystwa Urbanistów Polskich, poświęcona omówieniu planu regionalnego pięciu miast nadwielkich: Włocławka, Toruń, Nieszawy, Cielochocinka i Soła Kujawskiego.

2 bm. przybyła do Polski 9-osobowa grupa pedagogów z Danii, reprezentujących różne organizacje nauczycieli tego kraju.

Do Polski przybyła po zwiedzeniu Słowacji i Czech delegacja Światowej Federacji Kościołów Luteranckich.

W dniu 2 bm. poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Izraela w Polsce Katriel Katz złożył wizytę ministrowi handlu zagranicznego Konstantemu Dąbrowskiemu.

Przekazanie tekstu odpowiedzi Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na orędzie Rady Najwyższej ZSRR

W DNIU 2 października br. kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych wiceminister Józef Winiewicz przyjął charge d'affaires Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Piotra Turpitko i

1 października br. rozpoczęła się na wyższych uczelniach nowy rok akademicki. W roku bieżącym w 76 wyższych uczelniach naszego kraju zdobywać będzie wiedzę na studiach normalnych oraz wieczorowych i zaocznych ponad 145 tysięcy słuchaczy.

Na zdjęciu: Na dziedzińcu Uniwersytetu Warszawskiego po uroczystościach inauguracyjnych.

CAF — fot. Pieńkowski

PRZESZŁO 1,3 kg WAZYL JEDEN ZIEMNIAK
W OGRÓDKU przydomowym dr Habasińskiego w Łodzi dokonano niecodziennego „odkrycia”.
Podczas wykopywania ziemniaków natrafiono na krzaki o wyjątkowo dużych bulwach. Jeden z wydobytych ziemniaków ważył 1,3 kg, a pozostałe po niewiele mniej niż kilogram.

Szósty dzień procesu poznańskiego

Dziś wznowienie procesu zabójców Izdebnego

POZNAŃ. Na wstępie szóstego dnia toczącego się przed Sądem Wojewódzkim w Poznaniu procesu przeciwko dziewięciu przeliczonym — T. Zebrowski ogłosił postanowienie sądu w związku ze zgłoszonymi w dniu poprzednim wnioskami stron.

Sąd nie uwzględnił wniosku obrony o powołanie w charakterze świadków delegatów ZISPO i członków rady zakładowej ZNTK w Poznaniu w celu ustalenia faktu wypadków, jakie miały miejsce w Poznaniu 28 czerwca br.

Tocząca się sprawa — stwierdza sąd — dotyczy konkretnych osób, a nie strajkujących i manifestujących w dniu 28 czerwca br. Jaki był wzajemny wpływ czynów oskarżonych i ogólnej manifestacji, ustala w swych opiniach biegły. Przewodniczący sądu przypomni, że zgłosił się już na salę rozpraw prof. Szczepański z Łodzi, który obok prof. Szczurkiewicza powołany został jako biegły — socjolog do sprawy dziesięciu.

naniu i uwzględnił również wnioski obrońców osk. Pocztowego i osk. Wierzbickiego o powołanie świadków dla lepszego poznania sylwetek ich klientów.

Sąd nie uwzględnił natomiast wniosku obrony o przeprowadzenie wizji lokalnej w willi nr 49 przy ul. Poznańskiej — na miejscu wypadków, w których brali udział oskarżeni, albowiem — jak stwierdza postanowienie sądu — w aktach sprawy znajdują się zdjęcia fotograficzne i szkice, które pozwalają dostatecznie zorientować się co do okoliczności, dla których miałyby być przeprowadzone wizja lokalna. Nie uwzględniono również wniosku oskarżycieli publicznych o powołanie biegłego — rusznikarza w celu określenia skuteczności broni posiadanej przez oskarżonych.

Z urzędu sąd postanowił dopuścić do sprawy jeszcze kilku świadków.

Jako pierwszy zeznał św. Bronisław Bilski. Opowiada on, jak 28 czerwca około godz. 12 tłum ludzi skierował się od ul. Dąbrowskiej na ul. Kochanowskiej, podążając pod ścianą gmachu Urzędu d/s Bezpieczeństwa Publicznego. Ludzie wznosili okrzyki, zaczęli dobijać się do drzwi urzędu, a potem rozpoczęli obrzucanie okna kamieniami. Kiedy świadek zobaczył, iż obłożeni funkcjonariusze BP zaczynają się bronić, lejąc wodę z siłwek na tłum — skrzył się do pobliskiej bramy. Wkrótce potem usłyszał strzały. Jak twierdzi, były one ciche i szybkie. Potem widział 2 zakrawionych młodych mężczyzn. Ktoś do kogo strzelał, świadek nie widział.

Świadek Bohdan Koszewski stwierdza, że 28 czerwca około godz. 10 spotkał na ul. Dąbrowskiej tłum demonstrantów. Niektórzy z nich demolowali radiostacje, mieszcząca się przy tej ulicy, zrzucając jej urządzenia na bruk z wysokości kilku pięter. Później tłum — jak twierdzi świadek — skierował się na ul. Kochanowskiej. Co dalej się działo, świadek nie wie. Na tę samą okoliczność zeznał również św. Gabriela Marciniak.

Okoliczności poprzedzające wypadki poznańskie są przy tym ogólnie znane i zdaniem sądu, nie ma potrzeby powoływać świadków w celu ich odtworzenia.

Sąd postanowił, przychylając się do wniosku obrony, powołać w charakterze świadków Gabriela Marciniaka, Bronisława Bilskiego i Bohdana Koszewskiego w sprawie pierwszej fazy zająć przed gmachem Urzędu d/s BP w Poz-

nym. Inny obrońca — adw. Trojanowski zwrócił się do sądu z prośbą, o umożliwienie obronie, ze względu na brak stenogramu rozprawy, do stępu do nagranych przez Polskie Radio taśm magnetofonowych, zawierających zeznania oskarżonych.

Oskarżyciel publiczny — prok. Klimeczak stwierdził, że uważa wniosek obrony o włączenie do akt sprawy opinii prof. Chałasińskiego za sprzeczny z przepisami kodeksu postępowania karnego. Sąd powołał już dwóch biegłych, do których ma pełne zaufanie — stwierdził prokurator — i nie ma potrzeby sięgać do opinii biegłego, składającego wybitnego uczoność, złożonej w innej sprawie.

Prok. Nowakowski, polemizując z adw. Sopa, stwierdził, iż zachowanie się osk. Wierzbickiego, zarówno w czasie śledztwa jak i na rozprawie, nie daje żadnych podstaw do przyjęcia sugestii obrony o niepocztylności Wierzbickiego. Prok. Nowakowski podkreślił jednak przy tym, że oskarżyciele nie zajmują w tej sprawie zdecydowanie negatywnego stanowiska.

Adwokat Umbreit, Sopa i Trojanowski jeszcze raz uzasadniają zgłoszone przez siebie wnioski.

Sąd zapowiedział ogłoszenie postanowień w sprawie zgłoszonych wniosków w dniu następnym, po czym zarządził przerwę w rozprawie do dnia 4 bm.

Zgodnie z zapowiedzią sądu, w procesie Foltynowicza, Zurka i Sroki trwała 3 bm. przerwa.

Wznowienie procesu nastąpi w dniu 4 bm.

Zakończenie obrad VIII Sesji Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych

SOFIA. W dniu 3 bm. zakończyły się tu obrady VIII sesji Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych.

Na końcowym posiedzeniu na wniosek komisji wyłonionych w toku obrad sesji przyjęto szereg uchwał zasadniczych dla rozwoju międzynarodowego ruchu związkowego i jego jednoci.

Rada Generalna SFZZ przyjął w szereg federacji dwie nowe krajowe centrale związkowe, a mianowicie Organizację Zjednoczonych Związków Zawodowych Algieru i Zrzeszenie Związków Zawodowych Madagaskaru.

Rada Generalna SFZZ zwróciła się do wszystkich organizacji związkowych, do wszystkich ludzi pracy ze specjalnym apelem o czynny udział w walce o zaprzestanie produkcji i doświadczeń z bronią atomową i termojądrową oraz zaprzestanie zbrojeń.

Uchwalono również memorandum Światowej Federacji Związków Zawodowych do Zgromadzenia Ogólnego NZ.

Na zakończenie obrad głos zabrał przewodniczący Światowej Federacji Związków Zawodowych Giuseppe di Vittorio.

Minister Szeplów w Nowym Jorku

NOWY JORK. W dniu 3 października przybył samolotem do Nowego Jorku minister spraw zagranicznych ZSRR D. T. Szeplów. Będzie on przewodniczył delegacji radzieckiej na sesji Rady Bezpieczeństwa w sprawie Sueszu. Rada zbierze się w siedzibie ONZ w piątek 5 bm.

Plenarne posiedzenie konferencji londyńskiej

LONDYŃ. W środę rano odbyło się w Lancaster House plenarne posiedzenie konferencji „Użytkowników Kanału Sueskiego”. Omawiano sprawozdanie trzech komisji technicznych utworzonych na pierwszym posiedzeniu konferencji w dniu 1 października.

Delegaci Egiptu, Japonii i Pakistanu uczestniczyli w obradach w charakterze obserwatorów.

Powołanie komisji dla okazania pomocy załogom w rozwijaniu inicjatyw

Zarządzenie prezesa Rady Ministrów

WARSZAWA. W związku z koniecznością okazania pomocy we właściwym rozwijaniu twórczej inicjatywy załóg w dziedzinie zarządzania zakładami przemysłowymi oraz dla opracowania wytycznych dotyczących podstawowych kierunków i zakresu wprowadzonych zmian, prezes Rady Ministrów powołał komisję, do której m. in. wchodzi:

przewodniczący — Piotr Jarnowski, wiceprezes Rady Ministrów; **zastępca przewodniczącego**: mgr inż. Bolesław Jaszczuk, min. przemysłu maszynowego; prof. Michał Kalecki, redca w Urzędzie Rady Ministrów oraz wielu członków komisji z poszczególnych resortów.

W myśl zarządzenia, przewodniczący komisji ma prawo powoływać zespoły robocze do opracowania poszczególnych problemów. Powołano również stały sekretariat komisji z pracowników oddziałów wchodzących w skład resortów.

Komisja ma obowiązek składania sprawozdań z rezultatów swej pracy prezesowi Rady Ministrów.

Jak wiadomo, wniosek o powołanie komisji partyjnonarządowej zgłosili uczestnicy narady w sprawie inicjatywy robotniczych, która odbyła się 28 ub. m. w Urzędzie Rady Ministrów.

W godzinach wieczornych 3 bm. na placu przed gmachem Zgromadzenia Narodowego w Sofii, w którym toczyły się obrady VIII sesji Rady Generalnej SFZZ, odbył się wielki wiec z udziałem blisko 50 tys. mieszkańców stolicy Bułgarii. Zebrani zgłoszili serdeczną owację przybyłym na wiec uczestnikom sesji — delegatom związków 41 krajów.

Na wiecu przemówienia wygłoszili: di Vittorio, Louis Saillant, Wiktor Grizin, Lombardo Toledano, Benoit Frachon i delegat związków chińskich Czun Sui-fan.

Konferencja dziennikarzy młodzieżowych rozpoczęła obrady

2 bm. rozpoczęło się w Warszawie, zorganizowane z inicjatywy Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, seminarium dziennikarzy, zajmujących się problemami młodzieży.

Po rozpoczęciu obrad uczestnicy podjęli jednomyślną uchwałę, która przekształca seminarium w krajową konferencję dziennikarzy, piszących o sprawach młodego pokolenia.

W trakcie dyskusji wysunęto przyjęty jednomyślnie wniosek o zaproszenie na konferen-

cję czołowych działaczy politycznych.

Obrady, w trakcie których omawiane są najważniejsze aktualne zagadnienia polityczne oraz zadania prasy — trwają.

Wykaz obligacji NPRSP

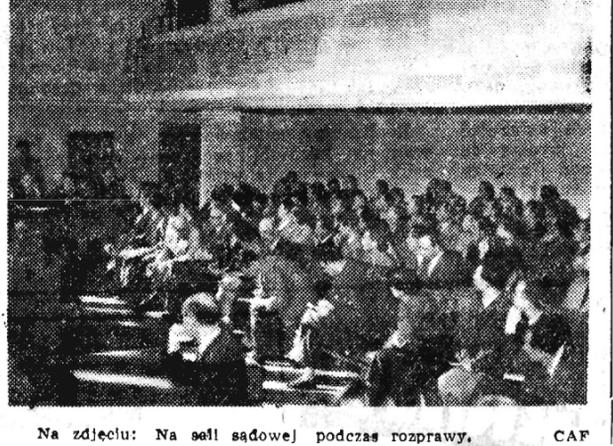
(tabela nieurzędowa)

Zł 5.000 nr nr 29157 597133	Zł 1.000 nr nr 253604 265152 265153
279805 279806 296190 362223 364737	476512 476516 498495 591000 689450
947498 964656	
Zł 500 nr nr 37136 39155 61683 68707	68709 78782 100744 147732 173920 203345
203350 240029 243277 270452 270460	291749 296184 296185 342394 346093
472835 493630 528034 592822 592974	613005 613006 627582 683671 749605
824037 824039 857367 861414 877777	906094 914121 968879 975255 986686
982590 993785	
Zł 5.000 nr nr 211110 789016	Zł 1.000 nr nr 368906 472900 660785
755102 783774 783779 837305 837307	863004 808756 958084 966067
Zł 500 nr nr 6449 33533 38371 38377	121748 124894 124895 124896 181480
171436 171468 190872 211104 225053	303384 318358 518559 337635 338198
341612 341813 341815 339903 388284	476559 494238 560027 623752 623750
682060 687430 695798 701734 777975	816073 830698 851357 865728 915366
937720 950682 961517 961518 963748	963746 971564 979290 981615
Po zł 250 nr nr 5023 59435 66623	66628 68345 94111 94118 121950 124981
124982 124983 155530 155917 175072	175074 175077 175080 195048 195050
219687 248101 248108 419685 419688	421905 421910 481505 481506 482882
482884 482700 480435 480437 521565	548988 582741 582748 601615 603581
603866 607813 607816 632912 643661	643862 656311 667902 671435 681295
705661 705664 727172 728398 728399	756632 756633 766019 766297 768259
787877 792224 807229 807230 809327	833531 833540 838373 838375 861058
899986 899989 900545 913714 913716	934742 934749 938233 938235 946183
961463 961465 968273 6448 33534 92025	117373 124898 136103 161477 180813
190873 190874 201889 204311 204320	220946 225084 268176 268705 303381
303390 307004 307889 313065 316661	318690 337637 374928 374929 378639
378658 381935 381938 393660 404228	409855 438264 438268 464601 464910
472866 476557 483317 494233 560023	560026 623755 623756 623758 666789
691843 691850 683740 687226 687427	695883 696884 701738 701739 707233
728735 738774 738775 740473 740474	735105 779789 789017 805789 816074
837506 837509 848538 853003 858633	898887 915367 928532 928533 937714
937718 961412 961414 961420 961518	963748 966062 971563 979284 981612
981619	

Sprawa H. Żyła — Mazurkiewicz

WARSZAWA. W ub. miesiącu do Sądu Najwyższego w Warszawie wpłynął wniosek adw. dr K. Buczyńskiego, obrońcy żony Mazurkiewicza — Heleny Żyła-Mazurkiewicz. Wniosek zawierał zażalenie na postanowienie Sądu Wojewódzkiego w Krakowie aresztowania H. Żyła-Mazurkiewicz oraz prośbę o zwolnienie jej z aresztu i umorzenie sprawy na podstawie amnestii. Jak wiadomo Żyła-Mazurkiewicz oskarżona jest m. in. o usiłowanie kradzieży i przechowywanie waluty zagranicznej.

Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym postanowił utrzymać w mocy tymczasowy areszt w stosunku do Heleny Żyła-Mazurkiewicz oraz zwrócić akta sprawy do Sądu Wojewódzkiego w Krakowie w celu merytorycznego jej rozpatrzenia.

Na zdjęciu: Na sejmiku sądowym podczas rozprawy. CAF

KACIK SPORTOWY

Rewanżowe międzypaństwowe spotkanie Polska — Norwegia na żużlu, rozegrane w środę 3 bm. na torze Górnika Rybnik przy sztucznym świetle, wygrali ponownie Polacy, tym razem 67:41.

Przebywająca na tournée w Polsce brazylijska drużyna piłkarska America FC z Belo Horizonte zremisowała 3 bm. w Warszawie z kadrą B.

We wtorek 2 bm. w Czeszochowie rozpoczęły się indywidualne szachowe mistrzostwa Polski.

W I rundzie Szuksta przegrał z Dworzynskim podobnie jak Stoklosa z Witkowskim a Głot z Szpotąnskimi. Uczyniłowicz wygrał ze Stefanskim. Doda pokonał Branickiego a partie Dzieciotowski — Sowinski i Gromek — Ziemiński przyniosły remis. Pozostałe gry odłożono.

PRAGA. Po długotrwałej przerwie spowodowanej chorobą, b. rekordzista świata Emil Zatopek znów wraca na bieżnię. Pierwszy start trzykrotnego mistrza olimpijskiego z Helsinek będzie miał miejsce w nadchodzącą niedzielę 7 bm. w Pradze.

Kampania wyborcza wchodzi w decydujące stadium

Walka o fotel prezydencki w Białym Domu w ostatnim tygodniu bardzo się zaostrzyła. Obydwaj kandydaci, a szczególnie ich zastępcy Nixon i Kefauver dawno już zdjęli rękawiczki i nawet atakują się personalnie, czego dotychczas starannie unikano. Stevenson, który w kampanii 1952 roku starał się intelektualnymi przemówieniami wprowadzić nowy styl do walki wyborczej, tym razem zrezygnował z tego. Za namową swoich sztabowców, a szczególnie Trumana, powrócił do metody pokazywania przeciwników, gdzie raki znikają.

Walka zaostrza się, albowiem rosną szanse Stevenson'a, co oczywiście zaskoczyło obóz republikański. Niektórzy publicyści zaczynają przypominać piętą historię z roku 1948, kiedy to Truman wbrew oczekiwaniom wygrał wybory. Zwycięstwem zawdzięczał on farmerom oraz związkom zawodowym. I dzisiaj, kiedy już sama popularność Eisenhowera nie może zapewnić zwycięstwa republikańskiemu, stawka idzie o głosy związkowców i farmerów.

Zdaniem fachowców o wyniku wyborów rozstrzygną czte-

(KORESPONDENCJA WŁASNA AR Z WASZYNGTONU)

ry stany: Pensylwania, Michigan, Iowa oraz Minnesota. Pierwsze dwa to na wskroś przemysłowe obszary, pozostałe dwa to stany rolnicze. Pensylwania jest wprawdzie pod kontrolą republikańską, ale analiza wyników rejestracji wykazała większą aktywność demokratów. W stanie Michigan gubernatorem jest przyjaciel Stevenson'a, demokrata Williams, który ściśle współpracuje ze związkami zawodowymi.

Wiadomo bowiem, że tak jak głosować będą farmerzy ze stanu Iowa, tak głosować będą rolnicy z innych obszarów USA.

Jak wygląda obecnie sytuacja na tym odcinku amerykańskiej ekonomiki?

Wygląda to nieodrobnie dla drobnych farmerów. Hodowcy bydła oraz drobiu, a więc aristokracja rolnicza, skorzystała na skupieniu rządowych mięsa i drobiu i mogą utrzymać dotychczasowe ceny, a nawet uzyskiwać ich podwyżkę. Inaczej jest z drobnymi farmerami, którzy bazują na zbożach, kartoflach oraz nabiałe. Pewien farmer ze stanu Iowa powiedział Stevensonowi: „Jestem mleczarzem, znam się dobrze na dolejniu krów, ale republikański są madrzej się ode mnie, oni znają się na dolejniu farmerów”. Od 1961 roku, od kulminacyjnego natężenia

wojny koreańskiej ceny produktów rolnych spadły o 25 procent. Natomiast koszty utrzymania farmy poważnie wzrosły. „New York Times” oblicza, iż dochoń farmerów spadł w stosunku do 1952 roku o prawie 3,5 miliarda dolarów. Oznacza to ruiny wielu setek tysięcy drobnych farmerów. Prezydent Eisenhower oświadczył farmerom w swoim przemówieniu w mieście Peoria, że spadek cen pozostaje w związku z wielkimi nadwyżkami produkcyjnymi, których państwo nie może już więcej skupić, jak to czyniło w okresie drugiej wojny światowej oraz podczas wojny koreańskiej.

W obecnej chwili rząd inwestował w zakupy prawie dziewięć miliardów dolarów, mimo że ustawę kongresowa zakazała podtrzymywania wysokich cen zboża dla państwowego skupu. Eisenhower radzi więc na przyszłość wydatnie zmniejszyć produkcję dla utrzymania obecnego poziomu cen. Nie można liczyć na wojnę i państwowe zakupy — powiada Eisenhower — a farmerzy odpowiedzą, iż państwo w okresie wojny koreańskiej płaciło im nie tylko za zboże, lecz i za poległych synów chińskich, których zabrano z farm do Korei.

Jak zareagował Stevenson na ten problem oraz kontrowersje między farmerami a prezydentem? Stevenson oświadczył w Newton, że nie można mówić o zmniejszaniu produkcji wówczas gdy sztucznie nastroju i tak starwająca stała groźba nadprodukcji nawet, jeśli by część obszarów leżała odłożeniem. Może temu w przyszłości zaradzić tylko wzrost liczby ludności. Zanim to nastąpi farmer

powinien być chroniony przez państwo, które musi spieszyć mu z pomocą.

Oczywiście, że wielu farmerów orientuje się w grze demokratów i rozumie sytuację prezydenta Eisenhowera, lecz wielu też iwnych uchem obecnie Stevenson'a. Uważają oni, że są uprawnieni do równego udziału w dochodzie narodowym, co obiecał im kiedyś Eisenhower, a czego nie dotrzymał minister rolnictwa Benson, zmiennawidzony w rolniczych stanach USA.

Na półmetku kampanii wyborczej szanse obu kandydatów są zdaniem fachowców wyrównane z tym, że Eisenhower osobicie jest popularniejszy niż Stevenson. Takiego obrotu sprawy nikt nie spodziewał się jeszcze kilka miesięcy temu. Wywołuje to pewne zamieszanie w obozie republikańskim, gdzie podnoszą się głosy, że w takiej sytuacji prezydent powinien wziąć żywszy udział w kampanii, a nie tylko ograniczać się do przemawiania w telewizji. Na konferencji prasowej w Białym Domu Eisenhower potwierdził te obawy oświadczać, iż postanowił sam wyruszyć w pole, aby odciążyć wędrującego po Ameryce Nixona.

Batalia wyborcza wchodzi obecnie w decydujące stadium.

Marian Podkowiński

Projekt ustawy o 5-letnim rozwoju gospodarki narodowej

Art. 1

Kluczowym zadaniem planu 5-letniego jest zagwarantowanie proporcjonalnego rozwoju gospodarki narodowej. Należy przede wszystkim zapewnić złagodzenie i likwidację dysproporcji, które występowały w toku realizacji planu 6-letniego oraz stworzyć warunki dla zabezpieczenia odpowiednich, ekonomicznie uzasadnionych kierunków rozwoju naszej gospodarki w przyszłości.

Jako pierwszoplanowe zadanie w tej dziedzinie należy uznać złagodzenie, a w dalszej przyszłości likwidację dysproporcji między rozwojem przemysłu i rolnictwa przez znaczne przyspieszenie rozwoju produkcji rolnictwa. Należy zlikwidować występujące w ubiegłym okresie zaniedbania i błędy w polityce gospodarczej w stosunku do rolnictwa.

Niezbędne jest przede wszystkim zwiększenie udziału nakładów na rolnictwo w ogólnych nakładach inwestycyjnych oraz znacznie większe niż dotychczas nastawienie przemysłu, handlu i budownictwa na potrzeby wsi.

Przodująca rolę w walce o podniesienie produkcji rolniczej w planie 5-letnim powinny odegrać spółdzielnie produkcyjne, którym należy zapewnić wszechstronną pomoc i opiekę oraz uprzywilejowanie ekonomiczne.

Jako niezwykle ważny czynnik rozwoju produkcji rolnictwa należy traktować politykę bodźców ekonomicznych zapewniającą wzrost dochodowości gospodarstw chłopskich, słusze i sprawiedliwe ustalanie obciążeń z tytułu dostaw i podatków oraz znaczne rozwinięcie handlu i usług na wsi.

Szczególne role w rozwoju handlu i usług na wsi przyspaść powinna spółdzielczość zaopatrzenia i zbytu oraz spółdzielczość pracy i rzemiosła indywidualnego. Należy zwiększyć pomoc państwa dla gospodarstw indywidualnych na wsi, zwiększyć dostawy maszyn rolniczych, nawozów sztucznych i materiałów budowlanych, rozwinąć produkcję prostszych maszyn rolniczych, które można zastosować w gospodarstwie indywidualnym, rozszerzyć możliwości korzystania gospodarstw indywidualnych z pomocy państwowych ośrodków maszynowych, zwiększyć kredyty udzielane wsi.

Art. 2

W dziedzinie przemysłu należy zapewnić systematyczne likwidowanie dysproporcji, które wystąpiły w ubiegłym okresie w rozwoju poszczególnych gałęzi przemysłu przetwórczego i produkcji surowców oraz zabezpieczyć odpowiedni wzrost tych gałęzi przemysłu, które decydują o perspektywnym rozwoju naszej gospodarki, przede wszystkim przemysłu maszynowego, przemysłu chemicznego, hutniczego oraz bazy paliwowo-energetycznej.

Dla jak najszybszej likwidacji powstałych dysproporcji należy w szczególności znacznie przyspieszyć rozwój produkcji materiałów budowlanych oraz rozwinąć zaplecze przemysłu maszynowego, zwłaszcza w dziedzinie cdelewów, odkuwek, stali szlaczek i niektórych asortymentów wyrobów walcowanych.

Art. 3

W celu realizacji założonego wzrostu poziomu życiowego oraz zapewnienia określonych kierunków rozwoju produkcji należy przyjąć następujące ogólne proporcje w podziale dochodu narodowego:

Ustala się obciążenie dochodu narodowego akumulacją (obejmującą inwestycje netto, przyrost środków obrotowych i rezerw oraz wydatki na sprzęt i uzbrojenia) na poziomie maksymalnie do 25 proc. (w cenach porównywalnych), w tym inwestycje netto do 18 proc.

W podziale funduszu inwestycyjnego zapewnić należy odpowiednie do kierunku rozwoju gospodarki zmiany strukturalne. Należy uwzględnić przede wszystkim te działy, które w ubiegłym okresie były niedoinwestowane, a których rozwój ma ważne znaczenie dla poziomu życiowego ludności; są to przede wszystkim rolnictwo, gospodarka mieszkaniowa i komunalna, przemysł materiałów budowlanych.

Udział nakładów inwestycyjnych na przemysł w ogólnej wielkości nakładów inwestycyjnych w porównaniu z okresem planu 6-letniego powinien ulec zmniejszeniu.

W polityce inwestycyjnej dążyć należy przede wszystkim do skoncentrowania nakładów w celu szybkiego zakończenia rozpoczętych budów, do podejmowania inwestycji uzasadnionych potrzebami i zapewniają-

cych maksymalną efektywność ekonomiczną, do oparcia się wszędzie, gdzie to jest możliwe i ekonomicznie uzasadnione na modernizacji oraz wykorzystaniu obiektów, nieczynnych lub niedostatecznie zagospodarowanych.

Dla umożliwienia ciągłego rozwoju produkcji należy zapewnić stopniowe stworzenie w okresie planu 5-letniego odpowiednich zapasów surowców i materiałów deficytowych. Z drugiej strony należy zmniejszyć udział przyrostu środków obrotowych w dochodzie narodowym, usprawnić w tym celu organizację gospodarki materiałowej oraz zmniejszać nadal nadmierne zapasy i rezerwy niektórych materiałów.

Art. 4

Należy zabezpieczyć środki pozwalające na odpowiedni wzrost wydajności pracy i niezbędny dopływ kadr do celu pełnego wykonania zadań produkcyjnych poszczególnych działów i gałęzi gospodarki. Należy zapewnić wzrost zatrudnienia odpowiedzialnego w skali ogólnej zapotrzebowaniu na pracę ze strony ludności. Szczególną uwagę należy zwrócić na zwiększenie zatrudnienia w okręgach, w których występują nadwyżki siły roboczej. Służyć temu powinno między innymi rozwijanie spółdzielni pracy wytwórczej i usługowej, spółdzielni onakupniczych, inwalidów, przemysłu ludowego i artystycznego oraz szeroka aktywizacja rzemiosła i chałupnictwa. Należy opracować środki ekonomiczne przeciwdziałające nadmiernemu odpływowi ludności ze wsi do miast oraz zapewnić terenom wiejskim, odczuwającym braki siły roboczej, odpowiednią ilość rąk do pracy. W tym celu należy m. in. rozwinąć w szybkim tempie szkolenie kadr dla rolnictwa oraz zastosować środki, które zwiększą zainteresowanie młodzieży pracą w rolnictwie. Dla zabezpieczenia niezbędnych kadr górnictwu węglowemu należy podjąć specjalne środki, a mianowicie szeroko rozwinąć budownictwo mieszkaniowe dla górników, zlikwidować nadmierną ilość godzin pracy w górnictwie, poprawić warunki pracy w kopalniach, rozwinąć na szeroką skalę szkolenie.

Art. 5

1 W planie 5-letnim należy dążyć do dalszego rozwoju i umocnienia socjalistycznego układu gospodarki narodowej przede wszystkim przez szybki rozwój produkcji i zatrudnienia w państwowym oraz spółdzielczym przemyśle, w budownictwie, transporcie oraz w państwowym i spółdzielczym handlu. Należy w dalszym ciągu dążyć usilnie przy pełnym przestrzeganiu zasady dobro woli do lościowego jakościowego wzrostu spółdzielczości produkcyjnej na wsi. Należy podejmować wysiłki, zmierzające do podniesienia poziomu gospodarowania w państwowych gospodarstwach rolnych.

2 Szczególną uwagę należy poświęcić usprawnieniu systemu bodźców materialnego zainteresowania w gospodarce narodowej oraz usprawnieniu zarządzania gospodarką narodową. W tym celu niezbędne jest podjęcie szerokiej prac, zmierzających do ustalenia właściwej polityki płac, usunięcia dysproporcji i rażącego błędów, jakie występują jeszcze w tej dziedzinie, zwiększenia roli funduszu zakładowego oraz opracowanie takiego systemu premiowego, który stanowić będzie rzeczywisty bodziec dla zwiększenia wydajności pracy, walki o obniżkę kosztów własnych i poprawę jakości produkcji.

Należy uporządkować system rent i emerytur oraz podnieść ich wysokość. W celu oparcia polityki podnoszenia dochodów realnych ogółu ludności oraz poszczególnych jej grup na naukowych podstawach, należy zorganizować systematyczne badania poziomu życia ludności m. in. przez badanie budżetów rodzinnych.

3 W dziedzinie usprawnienia zarządzania gospodarką narodową jako kluczowe zadanie należy traktować pełną demokratyzację i dalszą decentralizację tego zarządzania — stały i konsekwentny rozwój form demokracji robotniczej, znaczne zwiększenie uprawnień i zakresu odpowiedzialności władz terenowych oraz dyrektorów przedsiębiorstw.

Decentralizacji zarządzania gospodarką narodową, towarzyszyć powinno podwyższenie kwalifikacji kadr jednostek terenowych, co stanowi jedną z głównych gwarancji przeprowadzenia decentralizacji.

Decentralizacja zarządzania gospodarką narodową, walka o jego odbiurokratyzowanie powinna iść w parze z poważnym ograniczeniem aparatu administracyjnego. W związku z tym

należy opracować program przekwalifikowania i przesunięcia do innej pracy ludzi zwalnianych z aparatu administracyjnego.

4 Dla opracowania prawidłowych metod kierowania i zarządzania gospodarką trzeba podtrzymywać inicjatywę i propozycje wysuwane przez aktywnych zakładów pracy i ustalać elastyczne, dostosowane każdorazowo do konkretnych warunków metody planowania i zarządzania, umożliwiające maksymalne wyswobodzenie inicjatywy i energii załóg.

Do prac nad usprawnieniem gospodarki narodowej trzeba wciągnąć szerokie rzesze specjalistów, a w szczególności ekonomistów.

Należy rozwinąć i pogłębić prace ekonomiczne zmierzające do ustalenia prawidłowego kierunku inwestycji, rozwoju produkcji, eksportu i importu.

Usprawnienie zarządzania gospodarką narodową należy traktować jako ważny czynnik pogłębienia socjalistycznych stosunków produkcji.

Art. 6

Ze względu na poważną rolę, jaką w realizacji zadań planu 5-letniego powinna odegrać spółdzielczość handlowa i spółdzielczość pracy, spółdzielczość kredytowa oraz mieszkaniowa, należy udzielać organizacjom spółdzielczym pomocy w wykonywaniu ich zadań gospodarczych i społeczno-wychowawczych.

W celu ożywienia działalności rzemiosła i chałupnictwa, która została w okresie planu 6-letniego niesłusznie nadmiernie ograniczona, należy udzielić im wszechstronnej pomocy stwarzając warunki dla ich szybkiego rozwoju. Główne zadania rzemiosła i chałupnictwa powinny polegać na znacznym rozwinięciu usług, zwłaszcza dla ludności wiejskiej, urozmaiceniu i wzbogaceniu asortymentu artykułów rynkowych oraz dostosowania go do gustów ludności, rozwinięciu produkcji wymagającej pracy ręcznej i produkcji opartej na przerobie surowców włóchnych i miejscowych.

Art. 7

W okresie planu 5-letniego należy dążyć do dalszego zacieśnienia współpracy gospodarczej z krajami obozu socjalizmu. Współpraca ta stanowi ważny czynnik przyspieszenia rozwoju ekonomicznego naszego kraju i podniesienia stopy życiowej ludności. Należy konsekwentnie realizować zadania racjonalnego podziału pracy, uwzględniającego interesy zarówno Polski jak i innych krajów obozu socjalizmu.

Należy jednocześnie znacznie rozszerzyć kontakty, wymianę towarów i doświadczeń technicznych z krajami kapitalistycznymi na zasadach równości i wzajemnych korzyści.

Zwiększając obroty naszego handlu zagranicznego należy jednocześnie dążyć do zmiany jego struktury, stawiając w związku z tym odpowiednie zadania przed przemysłem.

Głównym kierunkiem tych zmian powinno być zmniejszenie udziału importu inwestycyjnego oraz zwiększenie w eksporcie udziału maszyn, wyrobów gotowych, kompletnych obiektów przy równoczesnym zmniejszeniu udziału surowców.

Art. 8

Jako jedno z doniosłych zadań planu 5-letniego należy traktować utrzymanie na właściwym poziomie naszego potencjału obronnego.

Jednocześnie należy w maksymalny sposób wykorzystać zdolność wytwórczą przemysłu obronnego dla rozszerzenia zarówno produkcji maszyn na potrzeby gospodarki narodowej, jak i artykułów powszechnego spożycia i zwiększenia w ten sposób masy rynkowej dla ludności.

Art. 9

Biorąc pod uwagę fakt, że realizacja zadań planu 5-letniego napotykać będzie, zwłaszcza w pierwszych latach planu na trudności związane z sytuacją w handlu zagranicznym, z niedostatecznym wzrostem masy towarowej oraz bilansem materiałów budowlanych, zobowiązuje się Radę Ministrów do opracowania szczegółowego programu przewyżczenia tych trudności.

Program ten powinien uwzględniać:

a) W dziedzinie handlu zagranicznego — zwiększenie produkcji eksportowej, zwłaszcza przemysłu maszynowego, dalsze ograniczenie im-

portu inwestycyjnego, ściśle przestrzegania zasad oszczędnego gospodarowania surowcami i materiałami importowanymi, usprawnienie pracy aparatu handlu zagranicznego, zmierzające do uzyskiwania należytych efektów ze stosunków handlowych z innymi krajami, wykorzystanie możliwości kredytowych.

b) Dla zabezpieczenia należytego wzrostu masy towarowej — dalszy rozwój produkcji artykułów powszechnego spożycia w przemyśle państwowym oraz maksymalne wykorzystanie dla potrzeb rynku możliwości produkcyjnych przemysłu obronnego oraz rzemiosła i chałupnictwa.

c) W dziedzinie materiałów budo-

wlanych — szeroki rozwój produkcji materiałów budowlanych zwłaszcza materiałów ściennych, rozwój produkcji z materiałów zastępczych, uruchomienie produkcji w zakładach nieczynnych, zwłaszcza małych cegielni, opracowanie szerokiego programu oszczędności drewna i należyte wykorzystanie przeznaczonych na ten cel funduszy, połączenie kresu występującym jeszcze często objawom karygodnego marnotrawstwa materiałów budowlanych, konsekwentne przestrzeganie ustalonych planów inwestycyjnych, podejmowanie budowy nowych obiektów we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej tylko w przypadkach bezspornie uzasadnionych.

II Produkcje i inwestycje

W latach 1956—1960 należy w dalszym ciągu rozwijać w szybkim tempie socjalistyczny przemysł tak, aby osiągnąć wzrost produkcji globalnej w cenach porównywalnych o 53 proc. w tym wzrost produkcji środków wytwarzania (grupa A o 57 proc.),

wzrost produkcji przedmiotów spożycia (grupa B o 49 proc.).

W 1960 r. należy osiągnąć w przemyśle planowanym centralnie następujący poziom produkcji podstawowych wyrobów:

	1960 r.	Proc. w porównaniu z poziomem produkcji 1955 r.
węgiel kamienny	110 mln ton	116
węgiel brunatny	11,7 mln ton	193
energia elektryczna	29,5 mld kWh	166
ropa naftowa	170 tys. ton	94,5
przerobka ropy	920 tys. ton	134
koks	13,3 mln ton	132
rudy żelaza użytkowe	2,900 tys. ton	188
rudy cynkowo-olowiane	2,719 tys. ton	114
rudy miedzi	2,423 tys. ton	241
surowka przeliczeniowa	5,1 mln ton	165
stal surowa	7,2 mln ton	163
wyroby walcowane	4,9 mln ton	167
w tym: blachy cienkie	890 tys. ton	389
rury stalowe	434 tys. ton	183
cynk	190 tys. ton	122
aluminium hutnicze	23 tys. ton	113
miedź elektrolityczna	20 tys. ton	128
miedź konwertorowa	13,7 tys. ton	137
kotły wodnorurkowe (poza okrętów.)	3,3 tys. t/p/h	166
turbiny parowe	225 MW	12 razy
maszyny wirujące	690 tys. szt.	344
w tym:		
silniki asynchroniczne	294 tys. szt.	199
transformatory olejowe i suche powyżej 20 KVA	6,2 tys. szt.	137
obrabiarki do obróbki włórowej	17,3 tys. szt.	160
metali (bezbranzowych)	36 tys. ton	162
obrabiarki do obróbki	2,5 tys. szt.	145
plastycznej metali	14,9 tys. ton	309
maszyny i urządzenia dla hutnictwa		
żelaza	18,7 tys. ton	107
maszyny i urządzenia górnicze	190 tys. ton	
w tym:		
maszyny do urabiania	1.000 szt.	541
maszyny wyciągowe główne od 400 kW	16 szt.	16 razy
maszyny i urządzenia dla produkcji		
chemicznej	39 tys. ton	
maszyny włókiennicze	350 mln zł	213
(ceny porównywalne)		
maszyny i urządzenia dla przemysłu		
spożywczego	15 tys. ton	155
maszyny i urządzenia budowlane		
i drogowe	57,5 tys. ton	213
w tym:		
koparki jednonaczyniowe	625 szt.	11 razy
maszyny i urządzenia dla rolnictwa	3.235 mln zł	349
(ceny porównywalne)		
w tym:		
kosiarki konne	14 tys. szt.	311
żniwiarki	26 tys. szt.	319
kombajny zbożowe samobieżne	3 tys. szt.	10 razy
samochody osobowe	29 tys. szt.	722
samochody ciężarowe	16 tys. szt.	129
fraktory	10,6 tys. szt.	132
lokomotywy spalinowe normalnotorowe	140 szt.	154
lokomotywy elektr. normalnotorowe	50 szt.	714
parowozy normalne i szerokotorowe	30 szt.	12
wagony towarowe magistralne	12 tys. szt.	101
wagony osobowe magistralne	785 szt.	133
wagony elektryczne 3-członowe	36 kompl.	327
statki pełnomorskie od 100 DWT	202,4 tys. DWT	196
urządzenia dźwigowo-transportowe	33,4 tys. ton	150
centrale automatyczne, miejskie	52,0 tys. nr	230
łożyska toczne	14,0 mln szt.	425
kwas siarkowy 100 proc.	749 tys. ton	166
soda kaustyczna 98 proc.	490 tys. ton	232
soda kaustyczna 97 proc.	184 tys. ton	181
nawozy azotowe w przel. na N ₂	326 tys. ton	212
nawozy fosforowe w przel. na P ₂ O ₅	264 tys. ton	200
polichlorek winylu	15 tys. ton	—
polistyren	2 tys. ton	—
przedza sztucznej jedwabiu	23,4 tys. ton	152
włókno cięte	49 tys. ton	140
steelon	4,500 ton	844
ogumienie trakcyjne kołowej	56,5 tys. ton	290
wyroby farmaceutyczne	1.881 mln zł	241
(ceny porównywalne)		
cement	6,8 mln ton	179
cegła palona łącznie z przemysłem		
terenowym	4.006 mln szt.	156
cegła wapienno-piaskowa	306 mln szt.	204
wyroby żelbetowe z betonu ciężkiego	186 tys. ton	246
wyroby betonowe z betonu lekkiego	1473 tys. ton	463
papa smołowa	70 mln m kwadr.	137
papa bitumiczna	45 mln m kwadr.	142
szkło okienne (w przel. na 2 mm)	28 mln m kwadr.	174
wapno palone w bryłach (Min. Przem. Mat. Bud.)	1.430 tys. ton	133
dachówka (Min. Przem. Mat. Bud.)	160 mln szt.	149

(Ciąg dalszy na str. 4)

Projekt ustawy o 5-letnim rozwoju gospodarki narodowej

(Ciąg dalszy ze str. 3)

	1960 r.	Proc. w porównaniu z poziomem produkcji 1955 r.
farfocia	6.313 tys. m sześć.	96
celuloza	323 tys. ton	151
mięso z uboju	910 tys. ton	145
konserwy mięsne netto (Min. Przem. Spoż.)	41,0 tys. ton	153
masło śmietankowe	95,9 tys. ton	156
łuszczyce i oleje jadalne	80,0 tys. ton	152
cukier w przeliczeniu na biały	1.350 tys. ton	138
mleko spożywcze	902 mln litrów	125
połowy morskie ogółem	200 tys. ton	186
galanteria czekoladowa	13 tys. ton	182
cukierki (Min. Przem. Spoż.)	110 tys. ton	151
piwo ogółem	6.014 tys. hl	117
wina i miody ogółem	112 mln litrów	164
wódki czyste i gatunkowe oraz spiryty butelkowane	63,4 mln l 100 proc.	101
mydło do prania w kawałkach	71 tys. ton	167
papierosy	50,0 mlrd szt.	133
tkaniny bawełniane (bez kordowych i transporterowych)	681 mln mb	122
tkaniny wełniane	86,2 mln mb	117
w tym:		
100 proc. (Min. Przem. Lek.)	15,6 mln mb	132
60 proc. (Min. Przem. Lek.)	32,3 mln mb	213
tkaniny jedwabne (łącznie ze stielonowymi)	107,5 mln mb	142
tkaniny lniano-pakulane (łącznie z konopnymi)	100,3 mln mb	199
wyroby odzieżowe ogółem	6.331 mln szt. (ceny porównywalne)	174
wyroby dziewiarskie	100,0 mln szt.	168
obuwie ogółem	72,9 mln par	151
w tym skórzane	28,1 mln par	142
papier	520 tys. ton	139
meble	2.209 mln szt. (ceny porównywalne)	161
motocykle, skutery i motorowery rowery (bez dziecięcych)	190,0 tys. szt.	630
odbiorniki radiowe	600,0 tys. szt.	360
telewizory	860,0 tys. szt.	186
żarówki oświetleniowe normalne	100,0 tys. szt.	—
maszyny do szycia	39,5 mln szt.	154
pralki elektryczne	140,0 tys. szt.	248
łódki elektryczne	230 tys. szt.	871
	100 tys. szt.	—

Wzrost produkcji powinien nastąpić w dużej mierze w drodze lepszego wykorzystania istniejącej zdolności produkcyjnej przemysłu i podniesienia wydajności pracy oraz usunięcia „wąskich przekrojów”. W przedsiębiorstwach należy zorganizować bardziej rytmiczną pracę, polepszyć zaopatrzenie materiałowo-techniczne i wzmocnić samodzielność organizacyjną.

Należy uzyskać dzięki lepszemu wykorzystaniu istniejącej zdolności produkcyjnej, intensyfikacji, mechanizacji produkcji, ulepszeniu procesów technologicznych oraz modernizacji i lepszej organizacji produkcji, ok. 60 proc. całego przyrostu produkcji surowców i 30 proc. przyrostu stali, 40 proc. wyrobów walcowanych, 75 proc. rur, 100 proc. cynku, 100 proc. miedzi elektrolitycznej, 100 proc. aluminium, 57 proc. kwasu siarkowego (Min. Przemysłu Chemicznego), 80 proc. nawozów fosforowych (Min. Przemysłu Chemicznego) ok. 10 proc. sody kaustycznej, 45 proc. amoniaku syntetycznego, 100 proc. cegły palonej (Min. Przem. Mat. Budowlanych), 42 proc. cegły wapienno-piaskowej (Min. Przem. Mat. Budowlanych), 48 proc. celulozy (Min. Leśnictwa i Przem. Drzewnego), 37 proc. papieru (Min. Leśnictwa i Przem. Drzewnego).

Należy zapewnić oszczędną, bardziej racjonalną gospodarkę surowcami, paliwami, energią elektryczną, uporządkować gospodarkę magazynową, w pełni wykorzystać zasoby materiałowe kraju przez kompleksową gospodarkę surowcami, obniżenie norm zużycia, stosowanie materiałów zastępczych w miejsce deficytowych i drogich surowców, stosowanie surowców wtórnych i miejscowych w przemyśle i budownictwie.

Na podstawie dalszego zmniejszenia zużycia surowców, materiałów, paliwa i energii, należy obniżyć koszty materiałowe produkcji przemysłowej w ciągu pięcioletnia co najmniej ok. 8 proc.

Prace geologiczne prowadzić w takim zakresie, aby zapewnić gospodarce narodowej w okresie pięcioletnia i w latach następnym możliwie największą bazę surowców. Rozszerzyć prace poszukiwawcze tak, aby łączny materiał wierceń geologicznych wzrósł w 1960 r. o 50 proc. w porównaniu z 1955 r. W szczególności trzeba skoncentrować prace nad przygotowaniem dokumentacji geologicznej dla budowy nowych głębokich i płytkich kopalń węgla kamiennego kokszującego i energetycznego, a także kopalń węgla brunatnego.

Należy rozwijać poszukiwanie nowych złóż ropy naftowej, i gazu ziemnego na niżu polskim i przedgórzu Karpat oraz w Karpatach, przygotować dokumentację geologiczną dla budowy nowych kopalń rud żelaza, rud cynkowo-olowiowych, miedzi, fosforowców, siarki, surowców dla materiałów ogniotrwałych, soli

potasowych i in., prowadzić intensywne poszukiwania metali rzadkich i pierwiastków promieniotwórczych zwłaszcza uranu.

Należy osiągnąć wydobycie węgla kamiennego w 1960 r. w wysokości 110 mln ton; rozpocząć budowę 7 kopalń głębinowych o projektowej zdolności produkcyjnej 27 tys. ton na dobę; wybudować w latach 1956—1960 ok. 55 płytkich kopalń węgla kamiennego tak, aby łącznie z istniejącymi płytkimi kopalniami osiągnąć w 1960 r. wydobycie 19 tys. ton/dobę; rozbudować i zrekonstruować czynne kopalnie tak, aby uzyskać w nich przyrost wydobycia w 1960 r. w wysokości 41,6 tys. ton/dobę; osiągnąć w 1960 r. wskaźnik mechanicznego urabiania węgla kamiennego wrębem w wysokości 42 proc., wskaźnik mechanicznego ładowania w wysokości 30 proc. przy zaopatrzeniu w maszyny z produkcji krajowej i z importu; wprowadzić w maksymalnym zakresie hydrauliczne urabianie i transport urabku; podjąć środki zapobiegające przestrzeganiu norm jakościowych węgla dostarczanego odbiorcom; wydawnie poprawić gospodarkę kopalniakami w kopalniach, rozszerzać w dalszym ciągu zakres stosowania obudowy stalowej i prefabrykatów do obudowy wyrobisk podziemnych, zelektryfikować kopalnie niegazowe oraz kontynuować prace nad elektryfikacją kopalń gazowych, rozszerzyć zakres zdalnego sterowania przenośnikami taśmowymi oraz maszyn i urządzeń dolowych.

W przemyśle koksochemicznym należy:

zwiększyć produkcję koksu o 34,6 proc. (bez koksu pochodzącego z gazowni), w tym koksu hutniczego o 18 proc.; znacznie zintensyfikować wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych koksochemii; znacznie zwiększyć produkcję węglowodnorodnych jak: smoły surowej, siarczanu amonu, benzolu surowego.

Należy znacznie rozwinąć przemysł gazowniczy. W celu pełnego wykorzystania nadwyżek gazu koksowniczego należy zbudować gazociąg ze Śląska do Warszawy przez Częstochowę, Piotrków z odgałęzieniem do Łodzi.

Należy rozprawić w 1960 r. sieć przemyślową i lokalną 561,0 mln m sześć. gazu ziemnego oraz 809,0 mln m sześć. gazu miejskiego.

W energetyce należy:

zapewnić wzrost mocy w systemie energetycznym w stopniu dającym pełne pokrycie zapotrzebowania na energię elektryczną przemysłu, transportu i ludności;

zwiększyć moc instalowana elektrowni o ponad 3.100 MW dla osiągnięcia w 1960 r. produkcji 29,5 mld kWh energii elektrycznej;

rozszerzyć bazę paliwowa energetyki przez wykorzystanie niskokalorycznych zasobów węgla brunatnego rejonu konińskiego i turawskiego; w rejonach wydobycia tego paliwa uruchomić duże elektrownie;

rozwinąć ciepłownictwo dla potrzeb przemysłu i gospodarki komunalnej w Warszawie, Łodzi, Bielsku i innych miastach zwiększając około pięciokrotnie produkcję ciepła w porównaniu z 1955 r. oraz zapewnić maksymalne wykorzystanie elektrociepłowni przez szybszą budowę sieci ciepłej;

w celu wydatnego obniżenia jednostkowego zużycia węgla należy uruchomić wysokosprawne urządzenia energetyczne o wysokich parametrach, w zasadzie nie niższej 100 atm. i 500 stop. C przegrzania;

przystąpić do automatyzacji na szeroką skalę elektrowni i sieci energetycznych; w szczególności należy objąć w 1960 r. automatyczną regulacją procesów spalania nie mniej niż 70 proc. wytwarzanej pary;

Wskaźnik jednostkowego zużycia węgla na produkcję 1 kWh w energetyce zawodowej należy obniżyć przynajmniej o 13 proc.

Dla obniżenia nakładów inwestycyjnych w energetyce należy stosować możliwie wielkie agregaty, wprowadzając również zespoły o mocy jednostkowej 100 MW i więcej przy zastosowaniu układów blokowych.

W celu zwiększenia pewności zasilania odbiorców, pełnego wykorzystania rezerw i zapewnienia najbardziej ekonomicznych warunków pracy systemu, należy rozbudować sieć najwyższych napięć 220 kV wiążąc krąg dolnośląski z centrum kraju i z jego północnymi rejonami. Rozbudować należy sieć 110 kV, która spełnić będzie w 1960 roku rolę sieci okręgowych.

Łączny przyrost sieci najwyższych napięć w okresie planu pięcioletniego powinien wynieść 5,5 tys. km (w przeliczeniu na jednostorowe).

Dla zabezpieczenia ciągłości dostaw i jakości energii odbiorcom, należy intensywniej niż w ostatnich latach rozbudować sieć średnich i niskich napięć.

W okresie planu pięcioletniego należy w dalszym ciągu rozwijać bazę surowcową hutnictwa przez doprowadzenie w 1960 r. wydobycia rud żelaza do poziomu zapewniającego pokrycie zapotrzebowania hutnictwa surowcem krajowym w wysokości 19 proc. W tym celu należy rozbudować kopalnie rud żelaza wraz z sortownikami i piecami prądnymi do wydobycia ponad 3,1 mln ton w 1960 r., należy też rozpocząć budowę zakładu produkcji żelaznicy z piasków żelaznych i rud ubogich.

W hutnictwie żelaza należy zapewnić wzrost produkcji stali ogółem o 63 proc., w tym stali elektrycznej o 91,5 proc., a stali jakościowej o 73 proc. Wzrost produkcji i wyrobów walcowanych powinien wynieść 67 proc. w tym ze stali zwykłej 67,5 proc., a ze stali jakościowej 79 proc., rur stalowych ogółem 33 proc., rur bez szwu 76 proc., rur ze szwem 104 proc.

W celu osiągnięcia poważnych oszczędności stali, zwłaszcza w przemyśle maszynowym, motoryzacyjnym, okrętowym, budownictwie i transporcie kolejowym, należy rozszerzyć walcowanie w tolerancjach zawężonych i ujemnych, zwłaszcza blach, ciężkich profili i rur oraz uruchomić produkcję profili oszczędnościowych ze stali o wyższej jakości, profili o poćienionych średnicach ze stali o podwyższonych własnościach wytrzymałościowych, profili lekkich, profili giętych i walcowanych na zimno z blach i taśm, profili spawanych. Należy opanować technologię i wprowadzić do produkcji nowe gatunki stali niskostopowych. Szczególnie ważnym zadaniem jest opanowanie i uruchomienie produkcji blach transformatorowych zimno walcowanych.

Należy w hutnictwie żelaza osiągnąć dalszy wzrost wykorzystania zdolności produkcyjnych oraz poprawić gospodarkę wsadem metalicznym i paliwem.

Należy rozpocząć stosowanie tlenu dla zintensyfikowania procesów stalowniczych oraz przygotować warunki dla wprowadzenia dmuchu tlenowego w wielkich piecach.

Ze zautomatyzowanych wielkich pieców należy osiągnąć w 1960 r. nie mniej niż 60 proc. wytwarzanej surowki. Automatyzacja reżimu cieplnego należy mieć ok. 85 proc. pieców martenowskich.

Należy uruchomić: w hurie im. Lenina wielki piec o objętości 1386 m³, 4 taśmy aglomeracyjne o łącznej zdolności 2,5 mln ton spieku rocznie, 5 pieców martenowskich w tym 3 piece 370-tonowe; w hurie „Warszawa” — 3 piece martenowskie 75-tonowe, 2 piece elektryczne 45-tonowe, walcownie zgnia-

facz, 2 walcownie bruzdowe, prasownie i ciągnie.

W celu zwiększenia produkcji stali jakościowych należy przystosować hutę im. Dzierżyńskiego do produkcji wyrobów walcowanych ze stali jakościowych.

Należy zapewnić rozpoczęcie w bieżącej pięcioletniej niezbędnych prac przygotowawczych do budowy walcowni ciągłej rur.

Należy rozszerzyć bazę surowcową hutnictwa metali nieżelaznych przez osiągnięcie wzrostu wydobycia rud miedzi o 141 proc., rudy cynkowo-olowiowej — o 14 proc. Jednakże ilość wydobycie cynku na skutek eksploatacji złóż o niższej zawartości czystego metalu spadnie do 93,3 proc. poziomu 1955 r., a ołowiu do 97,2 proc.

Należy zwiększyć produkcję cynku elektrolitycznego o 100 proc., ołowiu rafinowanego o 15 proc., miedzi elektrolitycznej o 28 proc.; zwrócić szczególną uwagę na odzyskiwanie metali rzadkich — selen, teluru, galu, indu itp.; dążyć do uruchomienia na skalę przemysłową produkcji tytanu metalicznego i opanować przetwórstwo tego metalu; dzięki unowocześnieniu technologi osiągnąć następujący wzrost uzysku metali: uzysk cynku przy przerobieniu koncentratów na cynk metaliczny z 81,5 proc. w 1955 r. do 83,1 proc. w 1960 r., uzysk ołowiu przy przerobieniu galeny na ołów surowy z 86,7 proc. w 1955 r. do 88,2 proc. w 1960 r.; zwiększyć zdolność produkcyjną zakładów ołowiu rafinowanego o 5—7 tys. ton, tlenku glinu o 39 tys. ton.

W przemyśle budowy maszyn i urządzeń należy:

zwiększyć produkcję ok. 2-krotnie oraz znacznie rozszerzyć asortyment; uruchomić produkcję nowoczesnych, wysokowydajnych maszyn i urządzeń, zapewniając pełniejsze zaspokojenie potrzeb wszystkich gałęzi gospodarki narodowej; zapewnić konsekwentne wycofywanie z programów produkcyjnych maszyn i urządzeń technicznie przestarzałych, zastępując je nowoczesnymi, zmodernizowanymi maszynami.

W przemyśle urządzeń energetycznych należy:

uruchomić i opanować produkcję seryjną kotłów i turbin dla zespołów energetycznych przystosowanych do pracy na wysokich parametrach pary, w szczególności kotłów wysokopiętnych o wydajności 500, 230 i 130 ton pary na godzinę z zastosowaniem jako paliwa węgla kamiennego i brunatnego oraz produkcji turbosopłów ciepłowniczych o mocy 25 MW i 32 MW, a także kondensacyjnych o mocy 50 MW; przystąpić do produkcji wymienników ciepła, kondensatorów, odgazowaczy, pomp kondensacyjnych i próżniowych wraz z napędami i wysokopiętną armaturą turbinową, jak również przyrządów kontrolno-pomiarowych oraz automatyki dla kotłowni i turbinowni; opanować produkcję turbogeneratorów o mocy 25 MW z chłodzeniem powietrznym oraz o mocy 32 i 50 MW z chłodzeniem wodorowym.

W przemyśle maszyn ciężkich należy:

wykonać kompletne zespoły walcownicze o średnicy walców 650 i 350 mm, zespoły walcownicze blachy grubej i bruzdowe dla hut „Batory”, walcownie rur;

wykonać kompletne urządzenia dla zakładów wzbogacania piasków żelazistych;

zwiększyć produkcję maszyn i urządzeń górniczych ok. dwukrotnie;

uruchomić i opanować produkcję wielkich maszyn wyciągowych, nowoczesnych kombajnów w tym również o mocy 100 kW, kompletnych urządzeń do hydrmechanicznego urabku węgla, wrębnierek z napędem i sterowaniem hydraulicznym oraz urządzeń niezbędnych dla mechanizacji obudowy górniczej.

Należy zwiększyć produkcję maszyn papierniczych 2,3 raza i zapewnić radykalne unowocześnienie konstrukcji.

Należy zorganizować produkcję maszyn dla przemysłu spożywczego.

Należy zwiększyć produkcję maszyn i urządzeń budowlanych i drogowych ponad 2-krotnie oraz należy: rozszerzyć asortyment maszyn do mechanizacji robót ziemnych, transportu pionowego i budowy nawierzchni drogowych przez opanowanie i zwiększenie produkcji koparek łyżkowych 10-krotnie, zgarniarek przyrzecznych 6 m³, spycharek i ładowarek, żurawi wieżowych, żurawi kołowych i na gąsienicach, żurawi maszynowych i bramowych oraz walców spalinowych o nacisku 7—12 ton; uruchomić produkcję kompletnych urządzeń dla zakładów produkujących

elementy prefabrykowane dla budownictwa; zwiększyć produkcję maszyn dla przemysłu materiałów budowlanych przeszło 2-krotnie; zapewnić produkcję kompletnych urządzeń dla cementowni, cegielni ceramicznej i wapienno-piaskowej.

W przemyśle obrabiarkowym należy:

zwiększyć, rozszerzyć i unowocześnić produkowany asortyment obrabiarek; zwiększyć produkcję obrabiarek do obróbki wiórowej 1,6 raza (w tonażu); rozszerzyć ilość produkowanych typowymiarów; obrabiarek do obróbki wiórowej metali z ok. 110 do ok. 185, obrabiarek do obróbki plastycznej z ok. 50 do ok. 115; wyprodukować w r. 1960 minimum 200 szt. obrabiarek zespołowych i specjalizowanych; rozszerzyć produkcję automatów i półautomatów tokarskich ok. 6-krotnie, tokarek rewolwerowych ok. 1,5 raza, szlifierek ok. 2-krotnie.

Rozszerzyć produkcję młotów martwicowych ok. 6 razy, pras ok. 4 razy (tonażowo) oraz rozwinąć produkcję pras kuźniczych.

W przemyśle maszyn rolniczych należy:

zwiększyć produkcję około 3,5-krotnie; zapewnić szczególnie szybki wzrost produkcji maszyn do mechanizacji siewu, sadzenia oraz sprzętu zboż i roślin okopowych, maszyn i urządzeń do mechanizacji prac związanych z hodowlą, aparatury ochronnej roślin; unowocześnić konstrukcję szeregu przestarzałych maszyn rolniczych jak sнопowalarki ciągnikowe, siewniki zbożowe, młocarnie; opanować produkcję 35 do 40 nowych typów maszyn rolniczych m. in. nowych typów siewników kombinowanych do zboż i nawozów granulowanych, przetrząsacz-zgrabiarek, kombajnów do ziemiaków, suszarni do zboża; uruchomić produkcję traktorów „Białorusi” i osiągnąć łącznie w okresie 5-letnia produkcję 15,7 tys. traktorów tego typu; opanować konstrukcję traktorów o mocy 25 i ok. 54 KM z silnikiem wysokopiętnym i prowadzić doświadczenia nad własną konstrukcją nowoczesnego traktora dostosowanego do warunków krajowych.

W przemyśle budowy okrętów należy:

osiągnąć około 2,5-krotny wzrost produkcji statków morskich, umożliwiając tym samym realizację znacznie większych dostaw statków dla własnej żeglugi morskiej i rybolowstwa jak również istotne zwiększenie eksportu statków; osiągnąć wzrost (tonażowo) produkcji statków pełnomorskich o 96 proc., w tym produkcji transportowców o 70 proc., a statków rybackich 4-krotny; przejść do budowy jednostek o większym tonażu, wprowadzić w technice okrętowej napędy motorowe.

W przemyśle taboru szynowego rozwinąć produkcję elektrycznych lokomotyw towarowych i osobowych oraz elektrycznych jednostek trójwagony z wyposażeniem elektrycznym produkcji krajowej; opanować i uruchomić produkcję lokomotyw spalinowych przetokowych i magistralnych oraz wagonów i jednostek z silnikami spalinowymi produkcji krajowej; rozszerzyć produkcję 4-osobowych wagonów towarowych oraz wagonów samowyładowczych.

W przemyśle samochodowym należy:

przygotować produkcję samochodów „Star” z silnikami wysokopiętnymi, zamiast gaźnikowych; produkować większą ilość pochodnych od podstawowych typów samochodów ciężarowych, a mianowicie — samochody terenowe z napędem na obie osie, wywrotki trzystopne, samochody - cysterny, samochody - dźwigi, samochody pożarnicze nowych typów, autobusy w odmianie miejskiej i międzymiastowej; unowocześnić samochód typu „Warszawa”; wyprodukować samochody małolitrażowe typu „Svrena”; oraz pochodne od podstawowych typów samochodów osobowych jak: sanitarki, furgony i autobusy 8—10-osobowe; zwiększyć odnowienie produkcji wszelkich części zamiennych dla zabezpieczenia prawidłowej eksploatacji parku samochodowego; opanować serwy na produkcję motocykli o pojemności 350 cm³ wraz z wózkami bocznymi i wózkami tylnymi bieżakowymi; opanować wielkoseryjną produkcję „skuterów” i motorowerów; unowocześnić i poprawić jakość obecnie produkowanych motocykli.

Ciąg dalszy w numerze
jutrzejszym

RZESZÓW
Dziur nocny: Apteka Społeczna nr 1 ul. 3 Maja 14
Dziur stały: Apteka Społeczna nr 4, ul. Dąbrowskiego 56
Pogotowie Ratunkowe: ul. Obroncy 7 Stalingradu 29

ZORZA (ul. 3 Maja) - Salto mortale - godz. 16, 18 i 20
"APOLLO" (ul. W. Hiberna) - Matężstwo w mroku - godz. 17 i 19
PRZODOWNIK - (ul. Pstrawskiego) - Z mojego życia - godz. 17 i 19
LETNIE - (Aleja pod Kasztanami) - Był sobie król - godz. 18
ZWIAZKOWE (ul. Okrzei 7) - Zuch - godz. 17 i 19
STAL (ul. Dąbrowskiego) - Ołowiana STRZYŻÓW
WYZWOLENIE - W pewnej rodzinie
LANCUT
ZNICZ - Matka
TYCZYN
SKARB - Trzy opowieści
Uwaga: repertuar kin podaje my wg informacji CWF

PANSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ - Ludzie z martwej winnicy - godz. 12

WOJ. DOM KULTURY ZW. ZAW. ul. Okrzei 7 - Rozwój turystyki w Polsce Ludowej - Poczekalnia kina WDK czynna od godz. 13-18

Program II - na fal 367 m
Program dnia: 5.45 15.05.
Właściwość: 5.04 6.00 6.30 7.00 7.30 8.00 8.30 12.04 15.00 20.00 23.30
5.10 Poranne rozmaitości rolnicze 5.30 Muzyka poranna 5.51 Gimnastyka 6.10 Duety instrumentalne 6.25 Kalendarz radiowy 6.35 Tańce ludowe 6.51 Gimnastyka 7.10 Ork. p. dyr. St. Rachonja 7.36 Groteski i piosenki 7.45 "Biekitna szafeta" 8.05 Przegląd prasy 8.15 Muzyczna 8.35 Muzyka popularna 9.00 "Kubus Puchatek" fragm. książki A. Milne dla klas III i IV 9.20 Koncert ork. p. dyr. J. Llesza 10.00 Muzyka ludowa 10.20 Dimi-trescu: I symfonia F-dur 11.00 "Reportaż ze szczytu, na którym gościł wiatr i mgła" dla klas VI 11.30 Melodie filmowe 12.10 Felieton na temat międzynarodowe 12.20-15.05 Przerwa 13.10 Ukraińska muzyka ludowa 13.30 "Spiewamy piosenki i słuchamy muzyki" aud. dla dzieci 16.05 Koncert rozrywkowy 17.00 Utwory fortepianowe 17.20 W rytmie tanecznym 17.40 Na warszawskiej fali 18.00 Muzyka symfoniczna 18.30 Muzyka i aktualności 18.55 Kronika kulturalna 19.25 Muzyka taneczna 20.13 Kronika sportowa 20.25 Odpowiedzi 21.49 20.40 Rimski-Korsakow: "Mozart i Salieri" - opera 21.28 Felieton literacki 21.48 Muzyka rozrywkowa 22.40-23.50 Muzyka taneczna

Większych zmian w dostawie prądu elektrycznego nie będzie ale...

Konieczna jest oszczędność

Ludzie mają niemało różnych codziennych kłopotów. A jeśli dojdzie do tego wieczorami brak prądu elektrycznego do oświetlenia mieszkania - klną na czym świat stoi. Porozmawiamy jednak o tym spokojnie. Jesień, zima i wczesna wiosna mają to do siebie, że wieczory i noce są długie - zapotrzebowanie więc na prąd elektryczny w tym okresie nieproporcjonalnie wzrasta (30-40 proc.).

Ale mieszkańcy Rzeszowa nauczeni smutnym doświadczeniem niedzielnym obawiają się, że takie przerwy w dostawie prądu - wzorem lat ubiegłych - będą obecnie następowały dość często. Aby więc zorientować się w jakim stopniu zabezpieczona jest dostawa prądu dla Rzeszowa, zwróciliśmy się do kierownika Zakładu Zbytu Energii oraz kierownika Rejczu Sieci Elektrycznych w Rzeszowie z prośbą o informację. Obaj zgodnie zapewniają nas, że miasto ma zabezpieczoną pełną dostawę prądu na okres jesienno - zimowy oraz, że obecnie nie przewiduje się już żadnych większych remontów, które by mogły spowodować przerwy w dostawie prądu. Oczywiście mogą mieć miejsce tylko przerwy spowodowane jakimiś nieprzewidywanymi uszkodzeniami urządzeń kablowych lub też automatycznym wyłączeniem prądu przez transformator na skutek nadmiernego obciążenia, spowodowanego przez odbiorców nie stosujących się do przepisów dotyczących oszczędności prądu

w godzinach szczytowego obciążenia. Dotyczy to zarówno odbiorców prywatnych (mieszkańców), jak i drobnych zakładów produkcyjnych, gdyż wielkie zakłady przemysłowe, jak np. WSK zasilane są prądem oddzielnie. Dlaczego więc w dniach 23 i 30 września br. mieliśmy w Rzeszowie całodzienną przerwę w dostawie prądu? - W pierwszym wypadku nastąpiła wymiana transformatora, w 2-gim zaś (30. IX) wymiana na zasadniczych urządzeniach rozdzielczych na silniejsze, gdyż dotychczasowe nie wytrzymały obciążenia. Trzeba bowiem dodać, iż nasza rozdzielnia dla Rzeszowa zbudowana została w latach 1935/36 i liczy już sobie 20 lat. Niemniej jednak nie przewiduje się już żadnych innych planowych wymian czy napraw, które by powodowały przerwy w dostawie prądu.

Bułki, sznurki i... drwinki

Mieszkanca ul. Kochanowskiego 4 ob. J. S. najpierw zwrócił uwagę pracownikowi sklepu z pieczywem przy Pla-

cu Kilińskiego, że wypiekał bułki ze sznurkami to usprawiedliwił, jako dowód rzeczowy wyciągnął bułkę zakupioną w tym właśnie sklepie w dniu 2 bm. "nażarą" augin sznurkiem. Pracownik dziwnie zareagował. Zamiast zwrócić uwagę załozdę pekarni za niebadaśwo przy wypieku pieczywa, począł sobie najwyraźniej drwić z Klientki. Następnie wskazał jej adres do naszej redakcji ażeby "opisała" piekarnię i... siebie też.

Młodocianym chuliganom nie należy pobić

To powtarza się już od kilku dni. Grupa wyrostków w wieku od 12 - 14 lat objużona kamieniami i cegłami czataje w rowie przydrożnym obok mostka w Focianem, na przechodniów i pojazdy mechaniczne. Czaty urządzane są oczywiście w godzinach wieczornych. Wtedy bowiem chuligani mają większą swobodę w realizacji swoich planów; a zaatakowali nie mogą natychmiast reagować, nie widząc kto rzucił kamieniem w ich kierunku.

A, że ob. J. S. wypełniła życzenie pracownika tej piekarni świadczy ta oto notatka. My zaś ze swej strony w imieniu kupujących proponujemy ome mu pracownikowi, by po pierwsze: był bardziej uprzejmy w stosunku do klientów, a po drugie: by przestrzegano w tej piekarni przepisów sanitarnych.

Uwaga uczestnicy konkursu filmowego

W zamieszczonym w numerze 235 (2275) z dnia 3. X. 56 r. naszej gazety rysunek szachownicy nie podano jednej litery. Prosimy: w VII kratce (czarnej) w pierwszym rzędzie ma być litera "D".

Uwaga uczestnicy konkursu filmowego

W zamieszczonym w numerze 235 (2275) z dnia 3. X. 56 r. naszej gazety rysunek szachownicy nie podano jednej litery. Prosimy: w VII kratce (czarnej) w pierwszym rzędzie ma być litera "D".

W październiku na ekranach kin rzeszowskich

W bieżącym miesiącu zobaczymy na ekranach kin rzeszowskich wiele ciekawych i atrakcyjnych filmów. Kinematografia francuska prezentuje film pt. "Zdarzyło się raz w Paryżu". Problemem tego filmu jest zagadnienie wyboru między karierą sportową zawodowego boksera, a miłością do kobiety. Z produkcji radzieckiej ujrzymy dramat przedstawiający wydarzenia, rozgrywane się na wsi lotewskiej w końcu XIX wieku - pt. "Bogaczka", film o tematyce awanturkowo-szpiegowskiej pt. "W kwadracie 45" oraz drugi film o tematyce sensacyjno-szpiegowskiej pt. "Zuch". Akcja tego filmu rozgrywa się współcześnie i jest to opowieść o przygodzie, jaka spotkała 12-letniego dobosza oddziału pionierskiego. Film "Salto mortale" reprezentuje produkcję NRF. Jest to film o charakterze komedowo-dramatycznym. Jego akcja rozgrywa się współcześnie w Niemczech zachodnich. Fabuła tego filmu jest zwięzła i interesująca. Obsada popularno-artystyczna: "Sen i panna" i "Walka z wściekłością".

Z produkcji fińskiej na ekranach kin rzeszowskich zobaczymy film pt. "Białe ren", którego treść oparta jest na starej legendzie lapońskiej. Ponadto ujrzymy film produkcji włoskiej "Mąż dla Anny Zaccchi", w którym główną rolę gra znana z filmu "O. K. Neron" Silvana Pampanini. Film produkcji jugosłowiańsko-norweskiej o tematyce wojennej pt. "Krwawa droga" i film produkcji chińskiej pt. "Karawana". Z filmów dokumentarycznych, na ekranach naszych kin wejdą: "Jerzy Leszczyński" - film przedstawiający znanego aktora, wspaniale o powstaniu w Warszawie film pt. "Pod jednym niebem" oraz film produkcji NRD pt. "Diabeł młocarni" mówiący o tym, jak diabeł odebrał cały majątek szlachciców i wtrącił go do piekła. Posiadacze aparatów waskotałomowych mogą nabyć w październiku film z dziedziny instruktażowej: "Nowe metody wydobycia ropy naftowej". "Obsługa frezarki poziomej" oraz z filmów popularno-naukowych: "Sen i panna" i "Walka z wściekłością".

Uroczysta akademii Resovii

Każdy jubileusz wywołuje u nas moc uczuć. Nas entuzjastów piłkarstwa szczególnie wzrusza taki fakt. Ostatnie miesiące przeżyła do historii polskiego sportu właśnie dzięki piłę nożnej dzięki piłkarzemu jubileuszowi. Jest to jedyny w swoim rodzaju jubileusz. Pupil podwawelskiego grodu. Cracovia obchodziła w tym roku 50-lecie swego istnienia. Dziś taki sam jubileusz obchodzi drugi klub krakowski "Gwardia-Wiśła".

10-letni działacz rzeszowskiego klubu. Złote odznaki 50-lecia otrzymują również byli piłkarze, lekkoatleci, kolarze, bokserzy oraz działacze tego klubu. Przy aplauzie niemiłkających braw wchodził na scenę Jan Kotowicz, jeden z pierwszych piłkarzy Resovii. Ten, który barw klubu bronil jeszcze w 1905 r. Złote odznaki otrzymali znani zawodnicy, którzy przy sporzyli temu klubowi moc sukcesów zwłaszcza wówczas, gdy Resovia w latach międzywojennych walczyła o wejście do I ligi.

Na sali zebrała się okazała liczba wienych kibiców. Byli wśród nich tacy, którzy pamiętają historię tej drużyny od pierwszych lat 20 wieku. Wchodzący na salę. Na scenie na kotarach emblemat Resovii i napis... 1905-1956. Tak, to lata historii istnienia jednego z najstarszych klubów w Polsce. Chwila ciszy. Przewodniczący Prezydium Miejskiej Rady Narodowej tow. Leon Stanio - jako gospodarz naszego miasta otwiera akademię. W prezydium zasiadają starzy działacze rzeszowskiego klubu i przedstawiciele władz sportowych. W skupieniu wysłuchaliśmy opowieści o dziejach Resovii. Po czym momentem bardzo uroczysty. Tow. Stanio odczytuje nazwiska odznaczonych działaczy.

Pamiętamy szybkie rałdy Tadeusza Ruchenbauera, wspaniale zagrania Tadeusza Hogendorfa, niezawodną obrońcę Władysława Pęcaka pomocnika Antoniego Rybowieca, techniczne zagrania Emila Kotelnickiego. Złote odznaki otrzymali - Jan Kalemba - łącznik Resovii, bramkarz Roman Sanecki, Marian Zwoliński, Stanisław Hajda, Jan Chwałka, Jan Knutel, Bronisław Dyjał i wielu, wielu innych. Nie zapomniano o czołowych piłkarzach, o Ludwiku Górskim, Wodewi, Krzywce, Maurerze. Prócz piłkarzy odznaki otrzymali członkowie sekcji kolarzkiej - Józef Planeta, Stanisław Gutowski, Stanisław Pękalski oraz bokserzy Władysław Zyradki, Sudo itd.

Prócz piłkarzy odznaki otrzymali członkowie sekcji kolarzkiej - Józef Planeta, Stanisław Gutowski, Stanisław Pękalski oraz bokserzy Władysław Zyradki, Sudo itd. Po oficjalnych uroczystościach odbyła się bogata część artystyczna, podczas której Leszek Jeżowski - również długoletni prezes klubki i wreszcie Krzyż Zasługi otrzymał Władysław Przemyski wienem naszego kraju.

ZAMÓWIENIA
na wykonanie różnych prac usługowych w zakresie robót frezarskich i kowalskich
Przyjmują
WARSZTATY SZKOLNE ZASADNICZEJ SZKOŁY METALOWEJ w Rzeszowie, ul. Hoffmanowej 5. K-507

Dachówka cementowa
z rozbiórki do sprzedania. Wiadomość: Powszechna Kasa Oszczędności, Rzeszów ul. 3 Maja 23. K-531

UNIEWAŻNIA SIE
zagubioną pieczęć służbową kina „Kujawiak” w Raniżowie o treści: Okręgowy Zarząd Kin w Rzeszowie Przedsiębiorstwo Kino „KUJAWIAK W RANIŻOWIE”. K-530

Pracownicy poszukiwani
60 mężczyzn pracowników fizycznych niewykwalifikowanych, w wieku od 18 lat, zatrudnią natychmiast ZAKŁAD PRZEMYSŁU AZOTOWEGO w KĘDZIERZYNIE. Pomieszczenia w Hotelu Robotniczym (kawalerskie) zapewnione. Zgłoszenia osobiste do dnia 10 października 1956 r. przyjmuje Dział Kadry ZPA - Kędzierzyn. K-529
SPAWCZY AUTOGENOWYCH, MONTERÓW I ROBOTNIKÓW niewykwalifikowanych, przyjmie od zaraz P. P. Naftobudowa JEBLICZE na warunkach płacy wg Układu Zbiorowego w Budownictwie. Hotel robotniczy i stołówka na miejscu. K-528

Ogłoszenia drobne
Nauka
KURS kosztorysowania w budownictwie prowadzi Zakład Doskonalenia Rzemiosła - Ośrodek Szkolenia Zaocznego. Warszawa, Podwale 13. Informacje i prospekty listownie po nadesłaniu znaczkami pocztowymi 1,20 zł. K-485

Zguby
KIEROWNICTWO Szkoły Podstawowej w Skrzyszowie, pow. Ropczyce zawiadamia o zagubieniu pieczęci nagłówekowej: Kierownictwo Publ. Szkoły Powszechnej w Skrzyszowie dnia ... 19 ... Nr. Pg-150

Podziękowanie
ZA okazane współczucie oraz wszystkim tym, którzy oddali ostatnią przysługę memu najdroższemu mężowi i oicu Józefowi Barze. serdeczne podziękowanie składa - Zona i córka. G-392

Sprzedaz
PARCELA budowlana 400 m² centrum Łańcuta, do sprzedania. Wiadomość: Traugutta 4. G-390

FLONKA Marian, zgubił świadectwo ukończenia Zasadniczej Szkoły Metalowej CUSZ w Rzeszowie. G-391

Podziękowanie
ZA okazane współczucie oraz wszystkim tym, którzy oddali ostatnią przysługę memu najdroższemu mężowi i oicu Józefowi Barze. serdeczne podziękowanie składa - Zona i córka. G-392

Sprzedaz
PARCELA budowlana 400 m² centrum Łańcuta, do sprzedania. Wiadomość: Traugutta 4. G-390

O wejście do II ligi

zapaśniczej
Unia Dębica —
Górnik Stalinogród
1:7

W Dębicy odbyło się trzecie z kolei spotkanie zapaśnicze w ramach rozgrywek o wejście do II ligi.

Mecz zakończył się zwycięstwem Górnika.

Wyniki techniczne walk (na pierwszym miejscu zapaśnicy Górnika):
Waga musza: Słiwa odniósł zwycięstwo na punkty z Wołkiem, w kocułej Król przegrał w 4 min. z Budzińskim, w piórkowej: Adamaszek (mistrz Polski juniorów) pokonał na łopatkę Grabca, w lekkiej Bańczyk pokonał na łopatkę Śmietanę, w półśredniej Wielgus wygrał w 2 min. z Cieślą, w średniej Kurlak odniósł zwycięstwo nad Pekalą, w półciężkiej Przegoda już w 1 min. pokonał na łopatkę Gawryśia, w ciężkiej Gołas zdobył punkty walkowerem z powodu braku przeciwnika.

Ważne dla szachistów

MKKF w Rzeszowie organizuje 7 bm. blyskawiczny turniej szachowy, w którym uczestniczą mogą wszyscy szachiści tak zrzeszeni jak i niezrzeszeni.

Zgłoszenia należy nadsyłać do sekretariatu Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie, ul. Okrzei 7.

Zbiórka zawodników i losowanie partii w niedzielę o godz. 8 rano. Turniej rozpoczyna się o godz. 9.

D Z I S

w Przemysłu
międzynarodowe spotkanie
piłkarskie
SPARTAK MARTIN —
POLOMIA
Początek 15.30.

Rozpoczynamy nową batalię o II Ligę

Czy Stal Rzeszów dotrzyma kroku
Gwardii Szczecin
i Piastowi Gliwice?

JUŻ w nadchodzącą niedzielę mistrzowie lig okręgowych zmierzą się na „zielonej murawie” w trudnej batalii o wejście do II Ligi. Jak już podawaliśmy wczoraj w naszej gazecie Stal Rzeszów towarzysza w rozgrywkach: Gwardia Szczecin i Piast Gliwice.

KRÓTKA CHARAKTERYSTYKA DRUŻYN

STAL RZESZÓW: Najbardziej wyrównana drużyna okręgu rzeszowskiego w przekroju całego sezonu. Mocne punkty: brania karz, obrona, środek ataku.

PIAST GLIWICE: Jedna z najlepszych drużyn Śląska. W decydującym meczu zwyciężyła swego lokalnego rywala Concorde Knurow. Najmocniejsze punkty: środek obrony, atak.

GWARDIA SZCZECIN: Byli pierwszoligowcem. Etatowy mistrz województwa szczecińskiego. Tytuł mistrzowski zdobył gwardziec w wewnętrznej rozgrywce (Po

NOWINY
SPORTOWE

Ważny niedaleki od rekordu Europy

- Zajdel [Stal Mielec] wicemistrzynią Polski w biegu na 200 m.
- Franćzak (Stal Stalowa Wola) wygrał z Kropidłowskim

Wiele emocji przeżyli widzowie w ostatnim dniu lekkoatletycznych mistrzostw Polski. Najwięcej podczas skoku o tyczce. Na starcie stanęła cała czołówka krajowa i aż sześciu uzyskało 4 m co nie zawsze spotyka się nawet na największych zawodach. WAZNY jest w znakomitej formie. W czterech skokach pokonał wysokość 4,20, 4,30 i 4,41 i niewiele brakowało, zwłaszcza w trzecim skoku na wysokość 4,52 a byłbyśmy świadkami ustanowienia rekordu Europy. Bardzo dobrze skakał również Krzesiński zdobywając wynikiem 4,30 tytuł wicemistrzowski, pozostawiając w pobitym polu zarówno Adameczyka jak i Janiszewskiego.

Drugim emocjonującym finałem był rzut oszczepem mężczyzn. I tu na starcie stanęła czołówka jedynie bez Kopyty, a czterech zawodników uzyskało wyniki ponad 70 m. Nowicjuszem w rodzinie 70-metrowców jest Iwanik z warszawskich Budowlanych, który niespodziewanie uzyskał bardzo dobry wynik 70,45.

Zajdel w biegu na 200 m uzyskała 25,7, ustanawiając rekord woj. rzeszowskiego i zdobywając tytuł wicemistrzyni Polski.

Bardzo ciekawą pojedynek stoczyli w finale 800-metrowcy. Wygrał najlepszy taktyk Orywał, który na ostatniej prostej udanie zaatakował prowadzącego bieg Matyjąka i wygrał w niezłym czasie 1.53.

Bieg 5.000 m był właściwie bez historii. Krzyszczowiak nie miał partnerów, którzy pomogli mu do uzyskania lepszego rezultatu.

W rzutach dyskiem i kulą rewelacją był Rut. Wygrał on bezapelacyjnie rzut dyskiem przekraczając jako trzeci polski miolacz granicę 50 m. Rut przez trzy kolejki prowadził w rzucie kulą wynikiem 15,70 i ostatecznie zdobył tytuł wicemistrzowski.

Sprinterki krakowskiego AZS dwa razy były „klubowy” rekord Polski w sztafecie 4x100 m. Chociaż zmiany przeprowadzały fatalnie, to jednak dynamiczne biegi Lerczakówny i Kusionówny wyrównywały straty. Wynik 48,2 uzyskany w finale wystawia im bardzo dobre świadectwo.

Najbardziej wszechstronna zawodniczka mistrzostw była Gawłówna z poznajskich Warty. Wygrała ona bezapelacyjnie pięciobój w a w kuli zajęła 2 miejsce.

Mistrzostwa rozegrane w Zabrznie przyniosły spodziewanych emocji. Trzy rekordy Polski ustanowione w pierwszym dniu zawodów, świetny wynik Ważnego oraz piękna seria oszczepników, nie

Olimpijskie nadzieje
polskich lekkoatletów

Od paru tygodni każda niedziela przynosi parę znakomych wyników naszych czołowych lekkoatletów. Niemal na każdym

większych zawodach ustanawiają oni nowe rekordy Polski, a nawet Europy.

Nasi lekkoatleci po zwycięstwach nad Węgrami i Francją, nie mówiąc o pokonaniu Norwegii i Jugostawii, udowodnili, że są dzisiaj prawdziwą potęgą w Europie. Z coraz większą nadzieją możemy więc myśleć o zbliżającej się Olimpiadzie w Melbourne. Już 21 lekkoatletów i 7 lekkoatletek zdobyło po 4 kółka olimpijskie, uprawniające do kandydowania do reprezentacji polskiej.

Oczywiście, nie tylko zdołają bycie 4 kółek zdecydować o starcie w Melbourne. W niektórych bo-wiem konkurencjach, jak np. 400 m przez płotki, wyniki naszych lekkoatletów tak

bardzo odbiegają od poziomu światowego. Ze minimum na 4 kółko miało tylko charakter bodźca do poprawy sytuacji w tych konkurencjach i tak zwyciężył się stało. Dzięki współzawodnictwu przedolimpijskiemu porażki w rb. wyniki w najbardziej zaniedbanych w Polsce konkurencjach lekkoatletycznych

Wśród 7 kandydatek do paszportu olimpijskiego, które zdobyły owe 4 kółka olimpijskie, cztery są członkami sztafety 4x100 — Rychter, Lerczakówna, Minnicka i Kusion, Kusionówna i Lerczakówna osiągnęły ponadto doskonałe wyniki w swoich specjalnościach — 100 i 200 m. Obie po raz pierwszy zagroziły rekordom Polski, należącym na tych dystansach od 20 lat do największej polskiej biegaczki wszystkich czasów — Stanisławy Wałasiwiczówny. Kusionównie brak już tylko 0,1 sekundy do rekordu Wałasiwiczówny z 1935 roku, który wyno-

Misiuk (Kol. Przemysłu)
si 11,6 sekundy i jest gorszy od rekordu Europy — Holenderki Blanker-Koen z 1948 r. (1) też o 0,1 sekundy. Wynik Kusionówny należy do najlepszych w tej konkurencji na świecie.

Podobną sytuacją jest i najlepszymi wynikami: Lerczakówny na 200 m i jej rekord 23,8 sek., gorszy tylko o 0,2 sekundy od rekordu Polski Wałasiwiczówny, stawia ją także w rzędzie czołowych sprinterek Europy. Rekord Europy należy tu do Itkiny (ZSRR) i wynosi 23,5 sek. Wy równała go przed dwoma tygodniami znakomita biegaczka niemiecka Stubnick, która notabene przebiegła 100 metrów w 10,6 sekundy.

Poza sprinterkami wielką naszą nadzieją jest Ela Duńska-Krzesińska, która na zawodach w Budapeszcie skokiem 6,35 m pobita rekord Europy. Również do czołowej europejskiej należy: oszczepniczka Figwer, przekraczająca 50 m oraz Wagner, specjalista biegu na 80 m przez płotki.

21 polskich lekkoatletów zdobyło 4 kółka olimpijskie. Po tej ekipie mamy prawo spodziewać się co najmniej kilku medali olimpijskich. Najwięcej nadziei, oczywiście, łączymy z rzutem oszczepem, konkurencją, w której Polska stała się rzeczywistą potęgą. Poza Januszem Sidło, który, wydaje się, pokonał kryzys formy, mamy jeszcze Kopytę, który także rzuci powyżej 80 m. Wraz z Wałczakiem (77,31 m) trzech Polaków należy do czołówek światowej.

Nowy rekord Kropidłowskiego w skoku w dal (7,70 m) oraz najlepszy wynik Grabowski (7,68 m) stawia tych dwóch talentowanych skoczków wśród najwybitniejszych kandydatów do, jeśli nie medali olimpijskich, to co najmniej punktowanych miejsc. Obecnie zajmują oni 3 i 4 miejsce na liście europejskiej.

Wśród biegaczy, oczywiście, naszym asem autowym jest Jerzy Chromik, który na 10 km ma trzeci najlepszy czas w tym roku na świecie (29:10,0), a czwarty najlepszy na 5 km (13:51,0). Również stale poprawia się Krzyszczowiak, który także figuruje na liście najlepszych w Europie w biegu na 10 km. Biorąc pod uwagę, że na Olimpiadzie każde tempo zgłoszę tylko po 3 zawodników, nie bez szans są nasi tyczkarze — Władysław Janiszewski i Adamczyk. Notabene wynik Ważnego (4,46 m) zajmuje drugie miejsce w tegorocznej tabeli europejskiej, a dawaj nasi pozostali tyczkarze skaczą, regularnie powyżej 4,40 m, co stawia ich w pierwszej dziesiątce Europy.

Z punktu widzenia startu w Melbourne, a więc biorąc pod uwagę tylko po 3 zawodników każdego kraju, nasz Rut w rzucie miotłem ma czwarty wynik na świecie (63,57), a Sosgórnik w pięcioboiu kulą — dziesiąty (16,77).

Jedną z największych niespodzianek obecnego sezonu lekkoatletycznego stał się doskonały wynik naszej sztafety 4x100, która w składzie Fryk,

Baranowski, Jarzębowski i Szmidt — ustanowiła nowy rekord Polski 40,5, będący w ogóle piątym czasem osiągniętym kiedykolwiek na świecie w tej konkurencji, a najlepszym w rb. w Europie.

Wynik 40,8 sek. uzyskany przez tę sztafetę w czasie meczu z Jugosławią, gdzie przeciwnik był bardzo słaby — potwierdza wysoką formę naszych sprinterów. Takie wyniki upoważniają do myślenia o finale Olimpijskim.

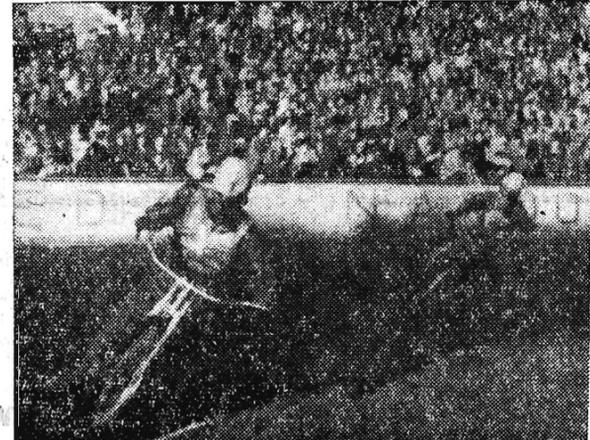
Tak więc widzimy, że przewidywania nasze oparte są na realnych przesłankach. Czy lekkoatleci nasi utrzymają swą wysoką formę do czasu Olimpiady, czy pokonają dziesiątki trudności, jakie się wyłonią (trema olimpijska, trudności podróży i przystosowania do australijskich warunków itp.) — to sprawa inna.

mogą być rekompensatą słabszej jak się spodziewaliśmy formy czołówek. W dalszym ciągu nie może odnaleźć mistrzowskiej formy Figwerówna. Słabe są sprinterki kiedy na starcie brakuje Lerczakówny, Rychterówny i Kusionówny. Słaby jest skok w dal kobiet i kompromitująco słaby skok wzwyz kobiet.

W skoku w dal Franćzak zajął drugie miejsce wyprzedzając Kropidłowskiego. Zenon Franćzak skoczył 7,30.

Angielscy żuźlowcy
w Rzeszowie

Krótką wzmianką zamieszczoną w naszej gazecie donosząca o przyjeździe do Rzeszowa czołowych żuźlowców rozszalała się lotem błyskawicy i wszyscy sympatycy

sportu żuźlowego żywo interesują się przyjazdem sportowców Anglii do Rzeszowa.

24 września bawił w Rzeszowie przedstawiciel Zarządu Głównego PZM i zakomunikował rzeszowskiemu działaczom sportu motowowego, że rozmowy zostały pozytywnie załatwione, i już na drugi tydzień przyjadą do Polski żuźlowcy Anglii. Powzięto przy tym decyzję, zorganizowania wyścigów żuźlowych na najnowocześniejszym w Polsce torze krantowym rzeszowskiej Stali.

Przewidywany jest przyjazd angielskich zespołów BELLE VUE i WIMBLEDON. W barwach Wimbledonu startuje czołowy żuźlowiec Anglii Barry Brigs, który jest specjalistą od pokonywania wiraży. Najprawdopodobniej zobaczymy go w Rzeszowie.

Nie wątpimy ani na chwilę, że mecz żuźlowy, w którym zmierzą się czołowi żuźlowcy Polski i Anglii, już od dnia dzisiejszego jest głównym tematem żywo dyskutowanym przez kilkudziesięciotysięczną rzeszę sympatyków tego sportu, zamieszkujących woj. rzeszowski. Nie więc dziwnego, że przed komitetem organizacyjnym stoi bardzo odpowiedzialne zadanie.

Cdn.

50 lat Resovii (II)

Na zdjęciu: Piłkarze Resovii (stoją od lewej): Łukawski, Drozd, Heiblum, Bem, Koncki, Koczy (sekretarz Resovii), Opolski, Ertel (prezes klubu), inż. Ilgner (prezes honorowy klubu), prof. Merklinger (kier. sekcji), Kłęczka, Walenia, Piątek, Bommer. Siedzą: Górecki, Górski, Małecki. Rok 1933.

Już przed wybuchem I wojny światowej piłka nożna stała się najpopularniejszym sportem. W drużynie Resovii występowały wówczas:

Bramkarz: Jan Dudziak, obrońcy: Jan Kotowicz, Władysław Federowicz, środkowy pomocnik — Czesław Nehring, boczni pomocnicy: Stanisław Towarnicki i Piątek, prawoskrzydłowy: Filler, lewoskrzydłowy: Walenty Nowak, środkowy napastnik: Stanisław Federowicz, lewy łącznik: Franciszek Książek, lewoskrzydłowy: Józef Kłęcz, Ponadto w drużynie grali Jan Jasieniak, Stefan Pelc i Wawrzyniec Pączek.

Tak zastaje Resovię I wojna światowa, a z jej wybuchem zamiera życie sportowe. Sekretarzem klubu był wówczas Kazimierz Samoyk (zginął w czasie wojny), a w zarządzie pracują m. in. — Stanisław Marcinkiewicz

— technik budowlany oraz Kwiatkowski — urzędnik kolejowy.

Po zakończeniu wojny znów ożywia się działalność rzeszowskiego klubu, a duszą drużyny jest Stanisław Żmuda, który w parku miejskim prowadzi treningi.

W pierwszym rozegranym meczu Resovia wygrała z zespołem jarosławskim 12:0, a w drużynie występowała:

Lizak, Nowak, Federowicz, Jan Baran, Jan Kruczek, Józef Kuryłowicz, Piotr Walenia, Kazimierz Tułecki, Aleksander Towarnicki, Józef Baran, Stanisław Smoikowski, Marjan Weiss, Stanisław Bommer, Władysław Palichowski oraz Stanisław Samoyk.

Bezpóśrednio po wojnie — odbyło się w parku miejskim pierwsze organizacyjne zebranie, w którym uczestniczyli — Kleiman,

Kruczek, Walenia, Towarnicki, Palichowski, Krzywka, Wójcik, Koczy i inni. Postanowili oni wznowić działalność Resovii.

Tzw. RESOVIA — REDIVIVA miała wówczas następujący skład drużyny piłkarskiej: Smoikowski, Samoyk, Kruczek, Kuryłowicz, Rubel, Bem, Towarnicki, Tułecki, Walenia, Palichowski, Heiblum. Drugie zebranie organizacyjne przypada na rok 1921, kiedy — to prezesem klubu został Bronisław Ertel — były zawodnik Lechii Łwów. W skład nowego zarządu weszli ponadto: Władysław Błeniek, Bolesław Miaskowski, a Stanisław Marcinkiewicz samorzutnie ofiarował swoje mieszkanie na tymczasową siedzibę klubu.

Nie wolno pominąć faktu, że w roku 1919 tworzy się przy Resovii sekcja kolarska, której organizatorem był Jan Burda. W tym też roku urządzono pierwsze wyścigi kolarskie z udziałem kolarzy zawodników krakowskich. W wyścigu tym Janik z Resovii zajął drugie miejsce. O kolarzach Resovii słyszy się od tego czasu bardzo często, zwłaszcza wówczas gdy kapitanem drużyny zostaje Janik. W roku 1922 sekcja kolarska Resovii tworzy samodzielne Rzeszowskie Towarzystwo Kolarzy i Motocyklistów (RTKM).

Tymczasem działacze Resovii a to Ertel, Ilgner, Tondera, Miaskowski, Marcinkiewicz i inni przystępują do budowy własnego boiska sportowego przy ul. Krakowskiej (naprzeciw bazy ZBM). Otwarcie boiska nastąpiło we wrześniu w 1923 roku. Na uroczystość otwarcia tego obiektu przybyła do Rzeszowa Cracovia, która jako mistrz Polski wyjeżdżała bezpośrednio do Hiszpanii. Z drużyną Cracovii przyjeżdża do Rzeszowa prezes klubu dr Centarowski, twórca sukcesów podwawelskiego klubu, a w drużynie grają takie sławy piłkarskie jak Kaluża, Przeworski, Gintiel, Synowiec.

Resovia wystawiła do tego meczu taki oto skład:
Bramka: Górecki, obrona: Górecki, Małecki, pomoc: Bommer, Bem, Walenia, atak: Opolski, Kruczek, Wl. Maurer, Tułecki, Drozd. Mecz zakończył się zwy-

W 1923 roku gościła w Rzeszowie drużyna Wisły krakowskiej, która z Resovią remisowała 2:2. Obie bramki zdobył Heiblum.

Na zdjęciu: Piłkarze Wisły. Stoją od lewej: Kaczor, Wisniewski, Danc, Ziemiański, Wójcik, Gieras, Henryk Reiman J. Reiman (III), Kowalski I, Kowalski II, Marcinkowski, Szpurna.